

NOVA ГАЗЕТА

№ 34 (243) Серпень 29, 2013, Нью-Йорк

№ 34 (243), August 29, 2013, New York

АМЕРИКА І СВІТ

**РОСІЯ-США:
НОВЕ ПЕРЕЗАВАНТАЖЕННЯ**

Стор. 10

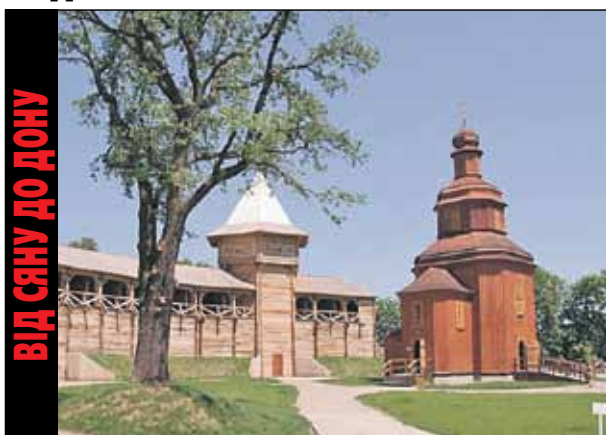
УКРАЇНА ЗБЛИЗЬКА

**22 РОКИ СПОДІВАНЬ,
НАДІЙ І РОЗЧАРУВАНЬ**

Стор. 8

ВІД СЯНУ ДО ДОНУ

**ГЕТЬМАНСЬКА
СТОЛИЦЯ БАТУРИН**

Стор. 14-15

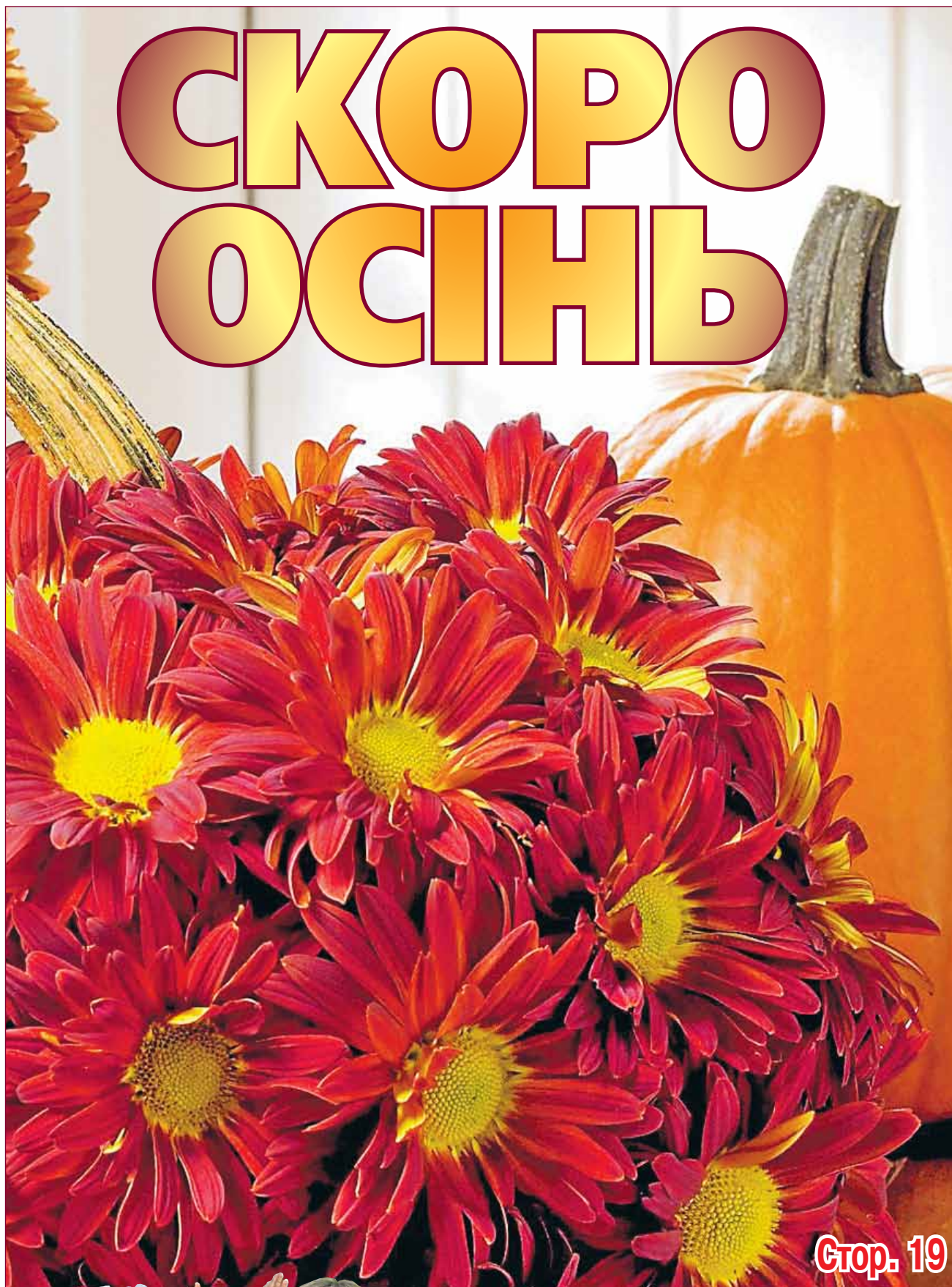
ДОВКОЛА СВІТУ

**КРАКІВ - ДУША
І СЕРЦЕ ПОЛЬШІ**

Стор. 20-21

СКОРО ОСІНЬ

Стор. 19

**1 ВЕРЕСНЯ
В УКРАЇНІ – ПОЧАТОК
НАВЧАЛЬНОГО РОКУ**

Стор. 3

46th ANNUAL CONNECTICUT UKRAINIAN DAY FESTIVAL SUNDAY, SEPTEMBER 8, 2013

SPONSORED BY
THE CONNECTICUT STATE
UKRAINIAN DAY COMMITTEE..

11 AM PONTIFICAL DIVINE LITURGY

Exciting and Lively Program
of
Ukrainian Songs and Dances
Visit the Diocesan Museum and Research Center
Dancing following Program

Pyrohy, Holubchi, Kobassa and other Picnic Style Foods
Many Vendors of Ukrainian Articles
Ceramics, Jewelry, Records, Crafts and more

FREE AND AMPLE PARKING

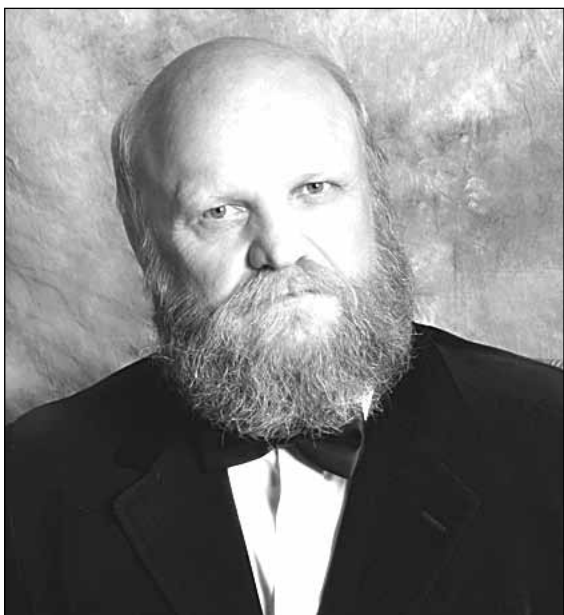
Please bring your own lawn chairs and blankets.

DONATION: Advanced Sale: \$5 (12 years old and over)
TICKETS purchased at Gate: \$10
For Additional INFO please call: (203) 269-5909

ST. BASIL SEMINARY CAMPUS
161 GLENBROOK RD, STAMFORD, CT

Food or Alcoholic Beverages Not Allowed To Be Brought On Grounds

65 рядків від редактора

Доброго дня, шановні читачі!

Україна, а з нею й багатомільйонне закордонне українство, відсвяткували День Незалежності. Минуло 22 роки з тих пір, як над куполом Верховної Ради замайоріло наше синьо-жовте знамено. Я пам'ятаю цей день і цю мить до найдрібніших подробиць, бо стояв у натовпі перед Верховною Радою і не вірив, захлинаючись сльозами, в те, що відбувалося. Скільки тоді було ейфорії, надії, сподівань! Але правду казали мудрі дисиденти: «Важливо не тільки вибороти незалежність, а й захистити її». Спостерігаючи за тими, хто сьогодні всівся під нашими знаменами, фактично узурпувавши владу в країні, не раз і не два згадую їхні слова. Януковичі, табачники, лавриновичі, германи – їх, зрадників і пристосуванців, які за свої нікчемні життя навіть пальцем ніколи не поворухнули задля свободи України, ціла рать. Сидять, жують, жирують, крадуть і складають награбоване на кіпрах.

Побувавши днями в Україні, вжахнувся прірві, яка розділяє цих можновладців з народом. Розкіш розжирілих від награбованого негідників б'є через край. І це на тлі страхотливого убогства простого люду. І правильно сказала нам в Києві одна вже немолода тітонька: «Хіба про таку Україну ми мріяли 24 серпня 1991 року?!»

Але історія людства знає немало прикладів, коли плодами боротьби героїв користалися відверті пройдисити. Щось подібне спостерігаємо нині і в Україні. І в цій ситуації треба не скиглити, а щось робити, боротися, аби змінити ситуацію. І ми, закордонні українці, можемо зайняти в цій борні поважне місце. Бо саме від нас залежить, як ставитимуться уряди західного світу до режиму Януковича. І тут необхідні механізми впливу на ці уряди українських громад. Поки що в США, наприклад, існує єдиний механізм – через Українську Національну інформаційну службу (УНІС), яку очолює М.Савків. Це надзвичайно потрібний і Україні, і всьому українству важіль. Через нього влада найпотужнішої в світі держави дізнається, хто є хто в Українській державі й кому з них необхідно допомогти, а кого пригальмувати.

Велику роль у цьому питанні міг би відіграти Світовий Конгрес українців (СКУ), який позиціонує себе репрезентантом 20-мільйонної української діаспори. Але для цього необхідні не тільки кошти й кадри, а й добра воля керівництва СКУ. Необхідно не тільки говорити правильні слова й гасла, а й діяти. Домагатися через українські громади в багатьох країнах світу такої політики тамтешніх урядів стосовно України, якої заслуговує її керівництво. Ставити взаємини між офіційною Україною й країнами вільного світу в залежність від того, як офіційний Київ бореться з корупцією, дбає про права й свободи своїх громадян, захищає свободу преси, зібрань і віровизнань. Бо Янукович нічого не змінюватиме в Україні, доки на нього не почнуть тиснути західні лідери. Йому це не треба. Він захопив владу, награбував мільярди й сидить, задоволений, в своєму Межигір'ї.

На жаль, СКУ в нинішньому вигляді – це вкрай мало-ефективна організація, яка майже не впливає на українські реалії. І не можна не погодитися зі словами учасниці останнього форуму СКУ у Львові, журналістки Марти Онуфріїв, яка написала в «Українській правді»: «СКУ, як діаспорна надбудова, нині стоїть осторонь політичних процесів в Україні, втрапивши контакти з опозицією. Чи не це підтвердило гасло Світового конгресу українців, запозичене з поезії Лесі Українки: «Contra spem spero!» – «Без надії сподіваюсь!»? Висновок: СКУ демонструє відсутність інтересу до України, ширячи зневіру в реалізацію історичного проекту під назвою «Україна як держава». Тут є про що подумати.

З пошаною до вас,
Валентин Лабунський –
головний редактор «Нової газети»

Наголоси й акценти

Нинішній навчальний рік розпочинається сумно. Януковичський міністр Д.Табачник не втомлюється нищити українську освіту. Якщо раніше він переписував історію, вилучав з програм українських письменників, то тепер замахнувся на самі засади – має намір «спростити» шкільну програму, вилучивши з неї низку головних предметів. Раніше вже зі шкільного курсу вилучили астрономію. Це призвело до кричущої необізнаності випускників шкіл з будовою Всесвіту. Вилучаючи тепер фізику, хімію та біологію, табачниківські чиновники унеможливають формування в школярів наукового світогляду, створюють покоління невігласів, де поширюватимуться усілякі забобони та містичні антинаукові погляди на світобудову.

НЕВЕСЕЛІ ДУМИ ПЕРЕД ПЕРШИМ ДЗВІНКОМ

1 вересня в Україні починається новий навчальний рік

Це просто знищить авторитет такого інституту як «школа» в суспільстві. Така освіта просто не може бути обов'язковою, як того вимагає закон. Ось що говориться з цього приводу в листі до Табачника від Українського фізичного товариства: «Спільнота фізиків держави, об'єднана в Українське фізичне товариство (УФТ), з великою тривогою сприйняла той факт, що оприлюднений Міністерством освіти й науки для обговорення проект Концепції профільної освіти у старшій школі вже не передбачає вивчення фізики як обов'язкового предмета в 10-11 класах.

Ключовим елементом удосконалення системи освіти є вибір дисциплін, обов'язкових для вивчення всіма школярами незалежно від обраного профілю навчання. Ми переконані: фізика є основою сучасних знань, які призвели до всеохоплюючої науково-технічної революції, і володіння її основами потрібне будь-якій освіченій людині. Вивчення фізики в жодному разі не може бути замінено вивченням передбаченого проектом Концепції інтегрованого курсу природознавства (фізика, хімія і біологія разом в обсязі 3 годин на тиждень). Курс природознавства доречний у молодших класах, але спроба поєднати в одному курсі такі фундаментальні дисципліни на рівні старшої школи призведе (окрім можливості звільнення «зайвих» учителів-предметників) лишень до того, що учні відтепер не матимуть системних знань ані з фізики, ані з хімії, ані з біології.

Це негайно спричинить падіння інтересу до відповідних спеціальностей, а також до напрямків природничо-наукового та інженерного профілю у вищих навчальних закладах (при тому, що й сьогодні держава відчуває гостру нестачу кваліфікованих інженерів, технологів, техніків тощо). Це також неминуче призведе до різкого зниження рівня вітчизняних наукових досліджень у тих напрямках, де Україна досі має достатньо сильні позиції на світовій арені».

Втім, зазіхання на фізику, хімію та біологію – це не єдиний «подвиг», яким торує свою кар'єру горе-міністр. Цього року Міністерство освіти і науки на

чолі з Табачником випустило так звані «золоті» підручники. Один примірник такого підручника коштує... майже 100 доларів. Як може купити пересічний українець такий підручник – незрозуміло. Адже в середньому українці заробляють 200-300 доларів на місяць.

Ще одне нововведення Табачника – очолюване ним міністерство вирішило піти на безпрецедентний крок і провести шкільні святкові лінійки у... неділю. Мабуть, Табачник забув, що живе в християнській державі, а не в комуністичній колонії Москви, так званій Українській радянській соціалістичній республіці. В Україні, де більшість населення сповідує християнство, в цей день прийнято відвідувати церкву, а не проводити лінійки на кшталт піонерсько-комсомольських.

Напередодні початку нового навчального року партія УДАР виступила з вимогою відставки Табачника з посади міністра. Відповідна вимога міститься у заяві, що поширена прес-службою партії. «Результатом діяльності Дмитра Табачника на посаді міністра є не тільки зростання корупції в системі освіти, а й руйнування її в цілому. Тому УДАР вимагає відставки міністра освіти», – йдеться в заяві партії. «У системі освіти України за два місяці сталося сім корупційних скандалів. А міністр стверджує, що хабарництва під час вступу не існує. Заява Табачника може свідчити лише про дві речі: або він не контролює ситуацію в системі освіти, або стоїть на вершині корупційної піраміди. Якщо пригадати численні скандали – в тому числі й із «золотими» підручниками – та реакцію на них Табачника, то очевидним стає другий висновок», – зазначають в партії. В УДАРі наголошують, що головний освітянин не просто не здатний реформувати галузь освіти, а цілеспрямовано руйнує її.

«Сьогодні достатньо лише поспілкуватися зі студентами чи абітурієнтами, щоб зрозуміти – ситуація в системі освіти стрімко погіршується. Зокрема, й зі зростанням хабарництва в освіті. Міністр не бажає бачити проблем та до останнього захищати саме існуючу систему», – йдеться в заяві партії.

За роки незалежності в Україні швидко збільшилася кількість університетів та інститутів (часто абсолютно бутафорних і примітивних), при цьому колосальними темпами зменшилась кількість ПТУ, технікумів та дошкільних установ. Саме система дитячих садків найменше змогла адаптуватися до нових реалій незалежної України. Масове закриття промислових підприємств, впровадження нових ринкових правил гри в економіці, вкрай негативно позначилися на функціонуванні дошкільних навчальних закладів. Згідно з даними Держкомстату, якщо в 1991 році в Україні налічувалося 2,3 тис. дитячих садків, то в 2000 році вже 1,2 тис. установ, а в 2012-му – 1,1 тис.

Як і для інших бюджетних сфер, 90-ті роки були дуже складними й для вітчизняної середньої школи. Такі проблеми, як постійне недофінансування галузі, низький рівень заробітної платні вчителів, брак підручників та іншої навчальної літератури, низький рівень матеріально-технічного забезпечення шкіл залишаються актуальними й напередодні 1 вересня 2013 року.

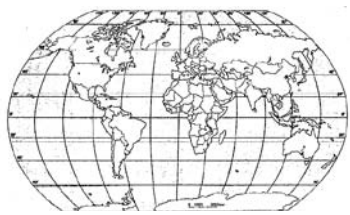
Бурхливі 90-ті не могли не позначитися на рівні народжуваності в Україні, а значить, і на кількості школярів. За 22 роки незалежності кількість учнів у школах скоротилася майже на 40 відсотків. Це дуже тривожний симптом.

Досить болючим залишається питання закриття шкіл, у першу чергу в сільській місцевості. З одного боку, в цих школах навчається невелика кількість учнів, а це означає, що їх утримання невідгідно державі з економічної точки зору. Але з іншого, закриття шкіл у селах сприяє й без того високій міграції молодих сімей з сіл у міста. Плюс виникає питання працевлаштування викладацького складу. За два останні роки кількість середніх шкіл в Україні знизилася з 21,4 до 20 тисяч.

Така невесела статистика. Але, попри все, привітаймо Україну з початком нового навчального року й побажаймо їй пережити табачників і вивчити своїх дітей. Дай, Боже!

Петро Сторожук
Спеціально
для «Нової газети»

Міжнародна панорама

У три шпиталі Дамаска, які підтримуються міжнародною гуманітарною організацією, 21 серпня було доставлено 3,6 тисяч пацієнтів з нейротоксичними симптомами, спричиненими бойовими отруйними речовинами на кшталт газу зарин. Таку заяву оприлюднила міжнародна гуманітарна організація «Лікарі без кордонів». У заяві вказується, що наразі вже померло більше 300 осіб. Сирійська опозиція заявляє, що люди загинули після того, як урядові війська обстріляли передмістя Дамаска район

Гута ракетами з хімічною начинкою. Представники уряду Башара Асада, натомість, стверджують, що хімічну зброю застосували повстанці, аби в такий спосіб спровокувати зовнішню інтервенцію.

Хімічну зброю було застосовано в середу, 21 серпня, під час інтенсивних обстрілів передмість Дамаска, з яких урядові війська намагаються вибити повстанців. Сюди належать, окрім Гуті, також райони Ірбін, Дума й Муадгамія. Відеозаписи, розміщені активістами в інтернеті, показують сотні мертвих тіл без будь-яких тілесних ушкоджень, в тому числі тіла дітей, викладені на підлозі шпиталів. На інших кадрах видно людей, котрим надається медична допомога в польових умовах, багато з них мають ознаки отруєння, в тому числі конвульсії.

У відповідь на хімічну атаку в Сирії міністр закордонних справ Фран-

Унаслідок хімічної атаки в передмісті Дамаска загинуло більше 300 осіб

ції Лоран Фабіус заявив, що якщо міжнародні експерти доведуть, що цивільне населення знищували бойовими отруйними речовинами, його країна втрутиться в сирійський конфлікт. Державний секретар США Джон Керрі звинуватив владу Сирії у знищенні доказів хімачек під Дамаском. «Це реальність, що хімічна зброя у Сирії застосовувалася. І ми знаємо, що вона під контролем си-

рійського режиму. Ми знаємо, що режим може здійснювати ці атаки, використовуючи російські ракети», – заявив Керрі. «Це не просто боягузливий злочин, робляться також цинічні спроби приховати те, що сталося», – додав держсекретар. Керрі також зазначив, що сирійський режим п'ять днів перешкоджав інспекторам ООН у доступі до місця застосування хімзброї. «Так

не діє уряд, якому нема чого приховувати. Інспектори запізно отримали можливість для розслідування», – заявив Керрі. Міністр закордонних справ Великої Британії Вільям Хейг висловився ще категоричніше: «Значна частина доказів знищена артилерійськими обстрілами, інші докази могли гірше зберегтися за останні кілька днів або стати об'єктом приховування».

Тим часом, інспектори ООН, які ведуть розслідування факту хімічної атаки в Сирії, були піддані обстрілу в передмісті Дамаска. Вони також стверджують, що режим Асада не дозволяє їм обстежити всі уражені хімічною зброєю райони. Експерти мають намір зібрати зразки ґрунту, крові, сечі та тканин тіл уражених і загиблих для лабораторних аналізів. Але навряд чи вони допоможуть встановити відповідальних за напади.

ЄВРОПЕЙСЬКА ПРЕСА: РОСІЯ НАМАГАЄТЬСЯ ЗАЛЯКАТИ УКРАЇНУ

Торгівельною удавкою Москва намагається змусити Київ відмовитися від інтеграції в Європу

«Торгівельна війна» між Москвою та Києвом поклати край «м'яким засобам» впливу Росії на інтеграційні наміри України, пишуть європейські видання. Однак оглядачі сумніваються в успішності політики Кремля.

Німецька газета Frankfurter Allgemeine Zeitung присвятила «торгівельній війні» між Україною та Росією статтю під назвою «Найліпше – мур довкола України», опубліковану 24 серпня. У ній видання, зокрема, пише про «серію сигналів», якими Росія протягом останніх тижнів «знову і знову залякувала» Україну. «Адже узгоджена угода про асоціацію (найбільш широкомасштабна із будь-коли

запропонованих ЄС своїм сусідам) одного віддаленого дня може наблизити Україну до ЄС настільки ж, як, скажімо, Норвегію або Швейцарію, а це, з російської точки зору, вважається смертельною небезпечкою для планів президента Путіна», – наголошується в статті.

Погіршує ситуацію, з московської точки зору, і те, що ЄС в Україні користується відчутно більшою популярністю, ніж Митний союз, пише німецьке видання. Автор статті Конрад Шуллер також наводить у матеріалі слова Арсенія Яценюка про те, що Москва прагне зведення «нового Берлінського муру», проте цього разу не в Німеччині, а на західному кордоні України.

Швейцарська газета Neue Zürcher Zeitung у статті «Росія бореться за Україну», опублікованій 26 серпня, констатує, що за допомогою «м'яких засобів» Росія поки що мало досягла у переконуванні України в перевагах вступу до Митного союзу. «Те, що Росія без боротьби не відпустила б Україну на Захід (попри те, що угода про асоціацію з ЄС ні словом не вказує на перспективу пізнішого членства) було передбачувано. Менш зрозуміло, чи гра із використанням силового натиску, котру інсценізує Кремль, урешті-решт не подіє контрпродуктивно», – пише газета.

Як повідомляє польське видання Gazeta Wyborcza, для російського президента Володимира Путіна розбудова «російської величі» є «основною політичною метою». На думку видання, цього не станеться без повернення України до «братнього союзу». «За останні 13 років Путін багато для цього зробив, проте не досяг своєї мети», – йдеться у статті. Видання наголошує на тому, що російські дії стосовно Києва є викликом для ЄС, оскільки «безпосередньо зачіпають його інтереси та зовнішню політику».

КРАХ ЄГИПЕТСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ?

23 серпня колишній єгипетський диктатор Госні Мубарак вийшов за рішенням суду з тюрми після 2,5 років ув'язнення. Екс-президента доставили до військового шпиталю Мааді в Каїрі, в якому він перебуватиме під домашнім арештом, очікуючи повторного судового засідання в справі вбивства демонстрантів в січні 2011 року. «Брати-мусульмани», як і представники ліберальних рухів, з рішенням суду не згодні й погрожують вивести на вулиці єгипетських міст мільйонні протестні маніфестації.

Перші повідомлення про можливе звільнення Мубарака з'явилися минулого понеділка, коли суд зняв з нього одне з го-

«З нього знято всі обвинувачення. Терміни попереднього ув'язнення минули, тому в тюрмі його більше нічого не тримає», – сказав журналістам радник тимчасового президента Єгипту з питань інформації Ахмед аль-Муслімані.

Тим часом, багато ліберальних політиків і молодіжних активістів піддали критиці рішення каїрського суду про звільнення поваленого президента. Представник молодіжного об'єднання «Союз політичних сил» Мухамед Атия назвав звільнення Мубарака «крахом єгипетської революції 25 січня й поверненням поліцейської держави». Атия заявив, що він та його соратники мають намір провести цілу низку протестних акцій біля приміщення Верховного суду Єгипту.

Колишній єгипетський диктатор Госні Мубарак – на свободі

ловних обвинувачень. Йдеться про так звану «палацову справу», в рамках якої Мубарак та його сини присвоїли собі більше 150 мільйонів доларів, що виділялися з бюджету країни на ремонт та обслуговування резиденцій глави держави.

Адвокат екс-президента оскаржив також і обвинувачення про подарунки від медіахолдинга Аль-Ахрам, в якому обвинувачували його підзахисного. Спеціальна комісія, яка розглядала цю справу, дійшла висновку, що в діях Мубарака не було складу злочину, тому що всю суму колишній лідер Єгипту встиг повернути.

Рух «Тамаруд», який зіграв одну з головних ролей у поваленні президента-ісламіста Мухамеда Мурсі, пообіцяв провести над Мубараком свій, народний суд. Вони мають намір вивести на вулиці єгипетських міст сотні тисяч демонстрантів.

«Військовий режим звільненням Мубарака з тюрми всім показав своє потворне обличчя», – так прокоментував повідомлення про зняття обвинувачень з Мубарака один з лідерів «Братів-мусульман» Мухамед Бальтагі.

Сторінку підготував
Хома Мусієнко

АНТИЦИГАНСЬКІ АКЦІЇ У ЧЕХІЇ

Минулого тижня в семи містах Чехії відбулися антициганські демонстрації, в яких взяли участь сотні ультраправих активістів. У кількох місцях демонстрації завершилися сутичками правих і поліції. Заарештовано щонайменше 75 осіб.

На початку серпня правозахисна організація Amnesty International висловила стурбованість у зв'язку із запланованими акціями, закликавши владу Чеської Республіки захистити циганську громаду країни.

У Чехії, за різними оцінками, проживають від 250 до 300 тисяч циган. Вони належать до найбільш вразливих прошарків населення країни, а їхні лідери часто нарікають на расову дискримінацію.

Як передає радіо «Прага», наймасовіші сутички ультраправих із поліцією відбулися в містах Острава і Чеське-Будейовіце. В обох містах демонстранти відійшли від узгодженого з владою маршруту і спробували потрапити в райони масового проживання циган.

У Чехії відбулися антициганські демонстрації, в яких взяли участь сотні ультраправих активістів

В Оставі близько 600 протестувальників закидали поліцейських камінням, щонайменше 60 людей затримані. У місті Пльзень, як повідомляють місцеві ЗМІ, на вулиці вийшли приблизно 400 ультраправих, в результаті сутичок із правоохоронцями 15 із них опинилися за ґратами. Активісти правозахисних організацій організували контрдемонстрації в ряді міст, включно з Прагою.

Раніше Amnesty International попередила, що в Чеській Республіці посилюються антициганські настрої. «Останній рік ми спостерігаємо дуже

тривожну тенденцію, утиски прав циган досягли нових висот. Це дуже серйозна тема, і чеська влада не може її ігнорувати», – заявив керівник відділу Європи та Центральної Азії цієї організації Джон Далусен.

Циганські громади в Чехії, Словаччині, Угорщині та Сербії регулярно скаргяться на дискримінацію. Багато циганів живуть в умовах крайньої бідності, а рівень захворюваності і неписьменності значно перевищує середній по країні. Натомість, місцеве населення не любить циганів за бруд, який вони розводять, неробство й поширення наркотиків.

ЯК ЦЕ БУЛО

Здається, що це було тільки вчора. Пригадую 1 вересня 1968 року. Шкільна лінійка з нагоди початку нового навчального року. І на ній виступають якісь похмурі дядьки. Вони говорять штампами, але зміст їхніх виступів однаковий – Радянський Союз перед загрозою антикомуністичного путчу надав міжнародну допомогу братському народу Чехословаччини і ввів на її територію разом з іншими країнами Варшавського пакту свої війська. Тоді я ще не знав, що мене лише рік, мене «забрюють» у солдати і заженуть у ту саму Чехословаччину – продовжувати надавати чехам «міжнародну допомогу».

Чехи були не першими, хто постав проти комуністичної диктатури в так званому соціалістичному таборі. До них на борню проти тиранії виступали угорці, поляки й східні німці. І всі ці виступи Москва неодмінно придушувала з допомогою танків. Світ гадав, що Кремль не насмілиться те саме робити і з «празькою весною», адже чехи не закликали до насильницького повалення комуністичного ладу, а лише хотіли соціалізму «з людським обличчям». Причому в авангарді цього олюдження сталінського соціалізму, який увійшов в історію під назвою «празька весна», виступали не якісь там екстремісти, а лідери Комуністичної партії Чехословаччини на чолі з її першим секретарем Олександром Дубчеком.

«Празька весна» – це період політичної й культурної лібералізації в Чехословаччині, яку Сталін та його кліка загнали в 1948 році в стійло під назвою «соціалістичний табір». Розпочався він 5 січня 1968 року, коли Олександра Дубчека було обрано першим секретарем Комуністичної партії Чехословаччини, і тривав до 21 серпня, коли СРСР та інші члени Варшавського договору, крім Румунії, вторглися в країну для придушення реформ.

Реформи «празької весни» були спробами Дубчека надати додаткові права громадянам через часткову децентралізацію економіки й демократизацію країни. Також Дубчек планував надати чехам демократичні свободи, включаючи послаблення обмежень на ЗМІ, свободу слова й свободу пересування.

Реформи, особливо в галузі децентралізації адміністративної влади, не були схвалені радянським генсеком Леонідом Брежнєвим, який після невдалих переговорів віддав наказ ввести до Чехословаччини війська Варшавського договору.

Вже пізніше, відбуваючи протягом 1969–1971 років військову повинність у чеському місті Млада-Болеслав, я навчусь про «міжнародну допомогу» з вуст самих чехів.

Напередодні введення військ міністр оборони СРСР, маршал Радянського Союзу Андрій Гречко поінформував міністра оборони ЧСР Мартіна Дзуру про майбутню акцію і застеріг від чинення опору з боку чехословацьких збройних сил.

О 10-й годині 15 хвилин ввечера 20 серпня у війська надійшов сигнал «Влтава-666» про початок операції. Об 11-й годині ввечера 20 серпня у військах, призначених для вторгнення, було оголошено бойову тривогу. Каналами закритого зв'язку всім арміям, дивізіям, бригадам, корпусам, полкам і батальйонам було передано сигнал на висування.

За цим сигналом усі командири повинні були розкрити один з п'яти секретних пакетів (операцію було розроблено в п'яти варіантах), що

зберігалися в них, а чотири, що залишилися, в присутності начальників штабів спалити, не розкриваючи. У розкритих пакетах містився наказ на початок операції «Дунай» і на продовження бойових дій відповідно до планів «Дунай-канал» і «Дунай-канал-глобус».

Заздалегідь було розроблено розпорядження щодо взаємодії під час операції «Дунай». На бойову техніку, що брала участь у вторгненні, було нанесено білі смуги. Вся бойова техніка радянського виробництва без білих смуг підлягала «нейтралізації». У разі опору танки та інша бойова техніка, що не мали білих смуг, підлягали знищенню без попередження і без команд згори. При зустрічі з військами НАТО було наказано негайно зупинитися і без команди не стріляти.

О 2-й годині ночі 21 серпня на летищі «Рузін» в Празі висадилися частини 7-ї повітряно-десантної дивізії. Вони заблокували основні об'єкти летища, куди почали приземлятися радянські Ан-12 з десан-

Радянські танки на вулицях Праги

РОЗЧАВЛЕНА ВЕСНА

45 років тому радянські танки вторглися в Чехословаччину

Місце, де студент Карлового університету Ян Палах спалив себе на знак протесту проти введення радянських військ в Чехословаччину

том і бойовою технікою. Впродовж 21 серпня 24 дивізії країн Варшавського договору зайняли основні об'єкти на території Чехословаччини.

Введення військ здійснювалося в 18 місцях з території Східної Німеччини, Польщі, СРСР та Угорщини. До Праги вступили частини 20-ї гвардійської армії з Групи радянських військ у Німеччині (командувач – генерал армії П. Кошовий), які встановили контроль над основними об'єктами чехословацької столиці.

Було взято під контроль будівлі ЦК Компартії Чехословаччини, Чехословацького радіо й телебачення. Керівників Чехословаччини було заарештовано й вивезено до Москви.

Через чотири години після висадки перших груп десантників найважливіші об'єкти Праги і Брно опинилися під контролем союзних військ.

200-тисячна чехословацька армія (близько десяти дивізій) залишалася в казармах, виконуючи наказ свого міністра оборони, і до кінця подій в країні залишалася нейтральною. Але населення, головним чином у Празі, Брно, Братиславі та інших великих містах, вийшли на вулиці з протестами. Чехи й словаки відмовлялися надавати радянським військам воду, харчі й пальне, знищували дорожні знаки для ускладнення просування окупантів.

Протест громадськості також висловлювався в спорудженні барикад на шляху просування танкових колон, дія підпільних радіостанцій, розповсюдженні листівок та звернень до чехословацького населення та військовиків країн-союзниць. В окремих випадках мали місце збройні напади на військовослуж-

бовців введеного в ЧСР контингенту, закидання танків та іншої бронетехніки пляшками з коктейлем Молотова, спроби вивести з ладу засоби зв'язку і транспорт, знищення пам'яток радянським воїнам у містах і селах Чехословаччини.

Стрімке й узгоджене введення військ в ЧСР призвело до того, що впродовж 36 годин армії країн Варшавського договору встановили повний контроль над чехословацькою територією. Однак, незважаючи на очевидний військовий успіх, досягти політичних цілей не вдалося. Лідери КПЧ, а слідом за ними XIV надзвичайний з'їзд партії вже 21 серпня виступили із засудженням введення союзних військ. Представники промосковськи налаштованої групи делегатів на з'їзді не були обрані на жоден з керівних постів в КПЧ.

21 серпня група країн (США, Англія, Франція, Канада, Данія і Парагвай) виступила в Раді Безпеки ООН з вимогою винести «чехословацьке питання» на засідання Генеральної Асамблеї ООН, домагаючись рішення про негайне виведення військ країн Варшавського договору.

Ситуація в Чехословаччині обговорювалася також в Постійній раді НАТО. Із засудженням військового втручання п'яти держав виступили уряди країн соціалістичної орієнтації – Югославії, Албанії, Румунії, Китаю. У цих умовах СРСР та його союзники були змушені шукати вихід із ситуації. У Москві почалися переговори (23–26 серпня) між радянським і чехословацьким керівництвом. Їхнім підсумком стало спільне комюніке, в якому терміни виведення радянських військ ставилися в залежність від нормалізації обстановки в ЧСР.

На початку вересня намітилися перші ознаки стабілізації обстановки. Результатом став відвід військ країн-учасниць з багатьох міст і населених пунктів ЧСР в спеціально визначені місця дислокації. Авіація зосереджувалася на виділених летищах.

16 жовтня 1968 року між урядами СРСР і ЧСР було підписано договір про умови тимчасового перебування радянських військ на території Чехословаччини, згідно з яким частина радянських військ залишалася на території ЧСР «з метою забезпечення безпеки соціалістичної співдружності».

У договорі фіксувалися положення про повагу суверенітету ЧСР і невтручання в її внутрішні справи. Підписання договору стало одним з головних військово-політичних підсумків введення військ п'яти держав, що задовольнило керівництво СРСР. 17 жовтня 1968 року почалося етапне виведення союзних військ з території Чехословаччини, яке завершилося в середині листопада.

В результаті введення військ в ЧСР було перервано процес політичних і економічних реформ. На квітневому (1969 р.) пленумі ЦК КПЧ її першим секретарем було обрано Г. Гусака. Реформатори були усунені від посад, почалися репресії. Країну полишило декілька десятків тисяч осіб, у тому числі багато представників культурної еліти країни.

Радянські ЗМІ тоді не повідомляли про втрати серед цивільного населення, вказуючи, що, на відміну від будапештських подій 1956 років, настільки масштабне вторгнення пройшло майже безкровно. За сучасними даними, в ході вторгнення було вбито 108 й поранено більше 500 громадян Чехословаччини, в переважній більшості мирних жителів. Лише у перший день вторгнення було вбито або смертельно поранено 58 осіб, у тому числі сім жінок і восьмилітню дитину.

Найбільше число жертв серед мирних жителів було в Празі, в районі будівлі Чеського радіо. Ймовірно, значна частина жертв була незадокументована. Так, свідки повідомляють про стрілянину радянських солдатів по натовпу пражан на Вацлавській площі 21 серпня 1968 року,

в результаті якої загинуло та було поранено декілька осіб.

Існують численні свідчення про загибель мирних жителів, утомчили серед неповнолітніх і осіб літнього віку, в Празі, Ліберце, Брно, Кошице, Попраді та інших містах Чехословаччини в результаті невмотивованого застосування зброї радянськими солдатами. Відомо також про обстріл будівлі Національного музею радянськими танками.

В усьому світі широко відоме ім'я 20-річного студента Карлового університету Яна Палаха, котрий 16 січня 1969 року на знак протесту проти окупації Чехословаччини радянськими військами здійснив акт самоспалення на Вацлавській площі у Празі. Палах вчинив самоспалення коли зрозумів, що опір чехів і словаків іноземній окупації слабке.

В результаті проведення операції «Дунай» Чехословаччина залишилася членом східноєвропейського соціалістичного блоку. Радянське військово-управління військ (до 130 тисяч осіб) залишалося в Чехословаччині до 1991 року.

Однією з головних вимог «оксамитової революції», яка перемогла в листопаді 1989 року, було засудження інтервенції 1968 року і виведення з країни радянських військ. Переоцінка пролунала на зустрічі керівників тодішніх соцкраїн в грудні 1989 року в Москві. Суспільний розвиток у Східній Європі вже йшов новим шляхом, а сталінсько-брежнєвський соціалізм доживав свої останні дні.

Кілька років тому я відвідав з родиною Чехію й з жахом побачив і почув, як багато на вулицях і площах її міст росіян. А в знаменитих Карлових Варах, які скупили російські злодії-скоробогатки, таблички на вулицях міста пишуться спочатку російською, а потім чеською мовою. Росіяни, як таргани, масово лізуть у країну, яку їхні батьки нещадно топтали в 1968 році. Сьогодні у чехів навіть є приповідка «Вчора – російські танки, сьогодні – російські банки». Гірко й боляче було все це споглядати. Якби, подумалося, Ян Палах довідався про такі метаморфози, він би перевернувся у своїй домовині.

Хома Мусієнко
Спеціально
для «Нової газети»

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Про співрозмовника:

Левко ЛУК'ЯНЕНКО – легендарний український дисидент, політик, громадський діяч, народний депутат багатьох скликань, герой України. Народився 24 серпня 1927 року в селі Хрипівка, Городнянського району на Чернігівщині. Учасник Другої світової війни. 1953 року вступив на юридичний факультет Московського університету, який успішно закінчив.

У вересні 1958 р. за розподілом був направлений штатним пропагандистом райкому партії в Радехівський район Львівської області, де й поселився з дружиною. Робота була пов'язана з постійними поїздками по селах району. Він бачив, як людей заганяли в колгоспи, знищували цілі хутори. Разом зі Степаном Віруном та Василем Луцьківим вирішили створити підпільну Українську робітничо-селянську спілку (УРСС), мета діяльності якої – відокремлення України від СРСР. У середині 1959 р. переїхав до Глинянського району і, щоб мати більше вільного часу, з райкому перевівся в адвокатуру. Тут знайшов однодумців І. Кандибу та А. Любовича.

21 січня 1961 р. був заарештований. У травні 1961 р. Львівський обласний суд засудив Л. Лук'яненка до розстрілу за ст. 56 ч. 1 і 64 КК УРСР. Через 72 доби перебування в камері смертників Верховний Суд СРСР замінив розстріл 15-ма роками позбавлення волі. Покарання відбував у Мордовії, з 1967 три роки у Владимирській тюрмі, потім знову в Мордовії. 9 листопада 1976 р. на пропозицію Миколи Руденка увійшов до складу Української Гельсінської групи (УГГ), підписував всі документи УГГ, зокрема звернення до Белградської наради 35 країн з приводу дискримінації українців. 12 грудня 1977 р. Лук'яненка знову заарештували. Оголосив голодування, відмовився давати свідчення, а також відмовився від громадянства. 17-20 червня 1978 року був засуджений Чернігівським облсудом за ст. 62 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі і 5 років заслання та визнаний особливо небезпечним рецидивістом. Карався в таборі особливо суворого режиму в селі Сосновка в Мордовії.

У березні 1988 р. заочно обраний головою відновленої УГГ, яка від 7 липня діє як Українська Гельсінська Спілка (УГС). 23 квітня 1988 р. запропонували виїхати за кордон, та він відмовився. 30 листопада 1988 р. помилуваний і звільнений із заслання. На початку 1989 р. повертається в Україну.

У квітні 1990 р. на установчому з'їзді УГС обраний головою створеної на її базі Української республіканської партії. Народний депутат України кількох скликань. Автор Акту про незалежність України від 24 серпня 1991 р., балотувався на посаду Президента України. 3 травня 1992 р. по листопад 1993-го – Надзвичайний і Повноважний посол України в Канаді.

У 1998-99-х роках Лук'яненко – один з керівників «Національного фронту», що об'єднує праві націоналістичні партії. З травня 1992 р. – почесний голова УРП.

16 квітня 2013 року через поважний вік прийняв рішення піти у відставку з посади голови Української республіканської партії. Мешкає й працює в Києві.

– Левко Григоровичу, Ви 26 з половиною років відсиділи в радянських концтаборах, караючись за Україну. Мабуть, Ваш життєвий шлях було запрограмовано ще в дитинстві. Що Вам найбільше пам'ятається з дитячої пори?

– З дитинства на півночі Чернігівщини найбільше запам'яталися події 1937-38 років. Тоді репресії почалися і в нашому хуторі Хрипівка, що поблизу Стародубського шляху. 9-річним запам'ятав я масовий страх, який охопив односельців. Адже спочатку забирали і розстрілювали багатьох: когось за службу в армії УНР, загонах Зеленого, чи за участь у політичних партіях. А згодом забирали навіть за анекдоти про Троцького і Леніна. Всі в селі відчували, що їх можуть арештувати. Розстрілювали ж просто у сусідньому лісі. Тотальний страх охопив наше село, люди боялися навіть про щось нейтральне говорити. Скрізь були вуха й очі НКВД. Замість могли за будь-які слова, які вони інтерпретували по-своєму.

УСЕ ЖИТТЯ – ЗА УКРАЇНУ!

Легендарному дисиденту, борцю за волю України Левку Лук'яненку виповнилося 85 років

24 серпня 1991 року – День проголошення незалежності України. Кияни вітають Левка Лук'яненка з великою перемогою

– Ви 1927 року народження, тобто для участі у війні не підходили за віком. Якже так трапилося, що Вас призвали на фронт?

– На війну мене забрали у 1944 році 16-річним хлопцем, попри те, що за віком я не підходив. Бо метрики про народження в мене не було – десь загубилася. Під час війни документи з РАГСу зникли, а слова свідків-однокурсників не приймали. Служив в Україні, а потім в Австрії з 1945 до 1949 року.

– Давайте перейдемо до Вашої так званої антирадянської діяльності. Вперше Вас заарештували в 1961 році і відразу ж присудили роз-

стріл. За що таке суворе покарання?

– З юридичної точки зору я знав, що те, що я робив, не становить складу злочину взагалі. Тому що я написав програму й створив Українську робітничо-селянську спілку, яка ставила собі за завдання вивести Україну зі складу Радянського Союзу на підставі Конституції Союзу і Конституції України. Бо в Конституції Союзу було записано, що за кожною союзною республікою зберігається право виходу зі складу Союзу РСР (стаття 17). Стаття ж 14 Конституції Української РСР проголошувала: «Українська Радянська Соціалістична Республіка зберігає

за собою право виходу зі складу Союзу РСР». Мета моєї діяльності була скористатися цими положеннями й вивести Україну зі складу Союзу. Але все це було лише на папері. Реальність же була інша. Хоч не можна сказати, що я тоді був настільки наївним, що цього не усвідомлював. Усвідомлював, але весь час себе запитував: «Якщо не ти, то хто ж тоді?».

Коли пролунав вирок – смертна кара, то, ну якби сказати, я сприйняв його як удар м'якою гумовою палкою по голові. Хоч, чесно кажу, страху не було. Було здивування – розстріл за прагнення скористатися положеннями Конституції. А

з другого боку, я цього очікував, бо добре знав радянську владу та її каральну машину. Такі речі вони не вибачали. Особливо коли йшлося про Україну. Адже Москва чудово розуміла, що без України радянська імперія приречена на загибель. Було просто дуже шкода, що, знаєте, я так багато планував зробити у напрямку боротьби за самостійну Україну, а доводиться згинувати на першому ж кроці. Шкода було, що стільки не реалізував своїх планів боротьби за незалежність України. Тільки-но почав і розстріл.

– Пам'ятаєте камеру смертників, в якій Ви провели 72 доби?

– Вона чим відрізнялася від звичайних камер. Грати товщі, потім вікна пофарбовані білою фарбою, щоб ти не міг заглянути туди. Ну, і вікна вище так трохи. Потім меблі всі прикуті до підлоги і все заокруглене. Ліжко із труб залізних зварено, там потім такі пластини сталеві, все це також заокруглено. Щоб не було гострого кутка, ну, з розрахунком, щоб людина не могла розігнатися і головою тріснути об гострий кут. Тому воно все заокруглено: стілець, тумбочка. І все прикуте до підлоги – не рухається. І прозорка, у яку наглядач наглядає. Коли режим нормальний, слідчий режим – то там який заслон вічка. Він подивиться, закрив і пішов по коридору. А тут – піднята постійно і постійно він на тебе дивиться.

За дверима хтось ящик з набоями перебирає, бере ріжок з автомата і заряджає. Через те, що я в армії служив, то звук набоїв, всякої зброї дуже добре знав, для мене це звук абсолютно знайомий. Я тоді подумав: якщо ви тут заряджаєте автомат, то для чого ви це робите? Якби ви хотіли мене вивести і зараз застрілити – ви б не бавилися у цю штуку. Якщо ж ви за дверима зараз мені звуки ці подаєте, значить ви зараз мене не стрілятимете. Бо якби хотіли прикінчити – не бавилися б, вивели б у тюремний двір і застрелили б. Значить ви не думаєте мене стріляти. Отак я собі розшифрував ці дії. Це мене трохи заспокоїло, і я собі взявся читати вірші Лермонтова.

– **Після того, як Вам замінили смертний вирок на 15 років ув'язнення, Вас почали психологічно обробляти?**

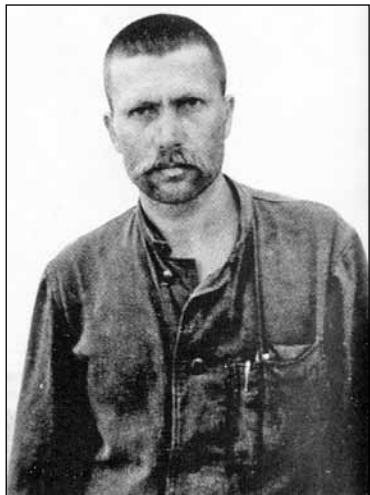
– Слідчі КДБ намагалися знайти будь-яку слабину. Почали обробляти родичів. Заходить до мене в камеру кадебіст і каже: «Вам що, не шкода дружини, батька й матері?» А я йому відповідаю: «Якщо я не шкодую свого життя, то я не шкодую ані дружини, ані батька з матір'ю. Для мене Україна дорожча. Мені нічого і нікого не жаль. А ви, коли хочете карати моїх батьків, сестру і дружину, то це ви чините гріх, а не я. Бо я стою на правді, а ви брешете. Ви збрехали, що Україна не має права вийти з СРСР на підставі Конституції, а я кажу правду: може, там так записано, чорним по білому. То мораль на моєму боці, а не на вашому. Ви винні не тільки в моїх стражданнях, стражданнях моїх батьків, дружини й сестри, а й у стражданнях нашого народу». Кадебіст подивився на мене так з-під лоба й каже: «З такими переконаннями ти в зоні довго не протянеш». А я протягнув! І вийшов на волю, і дочекався Незалежності України, і святкую разом з Україною, бо я з нею народився в один і той самий день, своє 85-ліття. Бо Бог стоїть по стороні тих, хто бореться за правду. І Він може зробити так, як ніхто й не сподівався.

– **Левко Григоровичу, 26 з половиною років за гратами – таке може витерпіти тільки дуже сильна людина. Що Вам допомагало не здаватися в зоні, пережити все й перемогти?**

– Ув'язнення стало для мене другим університетом. Адже в таборах я зустрів вояків УПА, повстанців з Прибалтики і Кавказу, які боролися за волю своїх країн. І я зрозумів, що я обрав в житті правильний шлях. У мене не було суперечності між дійсністю і совістю, тобто, я не докоряв собі: навіщо я за це взявся. Якби такі докори були, то вони висушили б мене зсередини, і невідомо, скільки б я протягнув. Але в мене було зовсім зворотнє наставлення. Я був переконаний, що самостійна Україна – це настільки велика ідея, настільки шляхетна й грандіозна, що за неї до мене віддали життя десятки поколінь. У всьому світі нація,

яка потрапляла в неволю, боролася за свою незалежність. І ці люди, які боролися, вони не диваки, не одинаки, це кращі сини своїх народів. І я був щасливий, що я один з них. А якщо людина в тюрмі щаслива, ніяка сила її не зламає.

А ще наснаги мені надавали упісти. Їх позасуджували на 25 років, але вони не плакали, не скиглили. Для них звання українського політв'язня було таким самим почесним як звання вояка УПА. І їхній мужності дивувалися навіть наглядчі. Вони гордилися тим, що в них вистачило духу взяти в руки зброю й воювати проти окупантів, які приперлися на нашу землю. Повстанці були для мене прикладом. От і намагався бути такими як вони. Не гнувся і не ставав на коліна.

Левко Лук'яненко – політв'язень мордовського табору. 1960-ті роки

Я закінчив Московський університет імені Ломоносова. Але табори стали моїм другим університетом. Я просто вважав, що вступив до другого університету, більш престижного й поважного. І почав вивчати історію українського національного руху. Причому вивчати не за книжками, а, так би мовити, з перших вуст. Мені поталанило – в таборі я зустрівся з командиром Тернопільської військової округи УПА Омельком Польовим, командиром Львівської військової округи Василем Левковичем. Це були люди-велетні, «золоті» люди, справжні борці за волю України. В порівнянні з ідеєю власне життя для них нічого не значило. Отож, поруч з такими людьми, як можна було про щоось шкодувати чи бути малодушним?!

Табір був зібранням кращих людей з усього Радянського Союзу. Це були люди честі. І я був безмежно щасливий, що мав нагоду з ними спілкуватися. Саме від них я вивчив історію повстанського руху не тільки в Україні, а й у Прибалтиці та Кавказі.

– **У 1989 році, повернувшись із заслання, Ви продовжили свою боротьбу за незалежність України. Вас обрали головою Української республіканської партії, а згодом і народним депутатом. Україна пам'ятає, як у парламенті Ви разом з однодумцями зуміли переконати на користь незалежності навіть комуністичну більшість. Як Вам це вдалося?**

– Ми використали трибуну Верховної Ради для агітації 52 мільйонів населення за демократію та свободу. Звичайно, наші виступи для багатьох людей були одкровенням, тому що люди жили під жорстокою цензурою, під однопартійною інформацією. Ми намагалися це переламати і дати людям правдиву інформацію. І сміливо йшли вперед – не боялися. Ми знали, що граємо ва-банк, і нехай закінчиться наш рух тюрмою, може, знову, але ми скористаємось часом і будемо нести наші ідеї дедалі ширшій і більшій кількості людей.

Ми агітували депутатів скрізь, де тільки можливо – з трибуни, у фойє під час перекурів, в буфеті, навіть в туалеті. Ми розподілили між собою всіх депутатів-комуністів і працювали з ними. Вони

Левко Лук'яненко завжди був у лавах антиянуковичської опозиції

жили в 5 київських готелях, і ми ходили по готелях і там до 12-ї години ночі, часом з пляшкою вина дискутували. Комуністи вступали в дискусію. Знаєте, в тому відношенні вони відрізнялися від нинішніх депутатів, бо вони жили із заробітної плати. У них не було свого бізнесу, вони були ідейні люди. Ну ідейно проти нас, проти України, але вони були ідейні. І вони були чесніші в суперечках, ніж нинішні злодії. Але правда була на нашому боці. Тому ми за 2 місяці настільки перевернули їхню свідомість, що 16 липня 1990 року більше 300 депутатів, 346 по-моєму, проголосувало за Декларацію про державний суверенітет. А Декларація про державний суверенітет – це вже була програма розбудови незалежної України.

– **16 липня 1990 року Верховна Рада ухвалила Декларацію про державний суверенітет. А після програву ГКЧП настав час діяти рішуче. Поки комуністична більшість була розгублена, депутати Народної Ради пропонували ухвалити якісь окремі закони, Ви ж наполягли – настав час проголосувати незалежність України.**

– Мені, на основі моєї політичної інтуїції, прийшла така спасенна думка, що зараз є момент, коли необхідно проголосити Україну незалежною державою. Я виступив з цією думкою. Запропонував це Народній Раді. Народна Рада, звичайно, зрозуміла, що це справді спасенна думка – тому схвалили зразу.

Ми мали написати такий документ, який міг би бути прийнятий відразу, одним махом. Бо якщо б ми написали документ, який викликав би дискусію, все дуже затягнулося б. А ми розуміли, що треба кувати залізо, доки воно гаряче. Зволікання було смерті подібне. Страх у комуністів міг минути, і вони знову заспівали б свою стару пісню. Необхідно було написати максимально короткий документ, у якому була б одна єдина ідея – Україна є незалежна держава! Щоб дискутувати ні про що було. Не було треба дати ані одного слова, яке було б зачіпкою для обговорення і дискусії.

– **Кажуть, що текст Акту проголошення незалежності України Ви написали у зошиті школяра, який був тоді під рукою.**

перву для обговорення. Дали перерву – вони спустилися донизу й там дискутували: голосувати чи не голосувати за незалежність. Були різні дивацькі такі там і сумніви, і пропозиції. Хтось виступив і каже: «Та чим же ми провинилися перед Москвою, щоб ми могли проголошувати незалежність?!» Інший каже: «Та ні, якщо в Росії почнеться переслідування комуністів так як в Угорщині в 56-му році, то Україна більш цивілізована країна і якщо ми відокремимося, то тут не буде такого полювання на комуністів». Гуренко після того запропонував проголосувати за незалежність. Вони піднялися, сіли на місця і разом з нами проголосували. Так народилася новітня незалежна Україна.

– **Глибоко символічно, що це сталося в день Вашого народження – 24 серпня.**

– Ввечері 24 серпня на Софіївському майдані було представлено трибуну. І на тій трибуні ввімкнено всі радіостанції України. Я зачитав всій українській нації Акт проголошення України незалежною державою. І повернувся додому, вже пізно було, і вже цей мітинг закінчувався затемно. Дружина мене зустрічає, дивлюся, на столі закуски, пляшки стоять з вином. Я питаю, що це таке? А вона каже: «Сьогодні ж день твого народження». Я й забув, що то справді був день мого народження. Тільки сіли з дружиною за стіл, відчиняються двері й заходить провід Української республіканської партії. І ми всі разом відсвяткували два дні народження: України і мій.

Це був найщасливіший день у моєму житті. Після того можна було вже помирятися спокійно – бо я виконав свою історичну місію. Але Господь Бог продовжив мою діяльність. Він справді не тільки звів ті дві речі до купи: мій день народження і проголошення незалежності, народження незалежної України, а й продовжив моє життя для того, щоб я продовжив боротьбу за українську Україну. І я відчуваю Його підтримку.

– **Левко Григоровичу, не можу наостанок не запитати Вас: як Ви ставитеся до нинішньої української влади?**

– Так само як і весь український народ – як до влади окупаційної, антинародної й антиукраїнської. Вони всілися під нашими прапорами й скористалися плодами нашої боротьби, але працюють не на Україну, а на власні кишені. Але при цьому забувають гіркий досвід таких диктаторів, як Ніколає Чаушеску. Народ довго терпить, але рано чи пізно в нього уривається терпець і тоді нехай бережуться. Я вірю, що доживу до того дня, коли всю цю тимчасову шушеру буде зметено українським народом. Україна має бути не тільки незалежною, а й українською. Заради цього я жив і борюся. З усвідомленням того, що так вона і сталося, хочу й померти.

Інтерв'ю провів Василь Лісовий

УКРАЇНА ЗБЛИЗЬКА

Чотири роки – чималий термін, щоб здивуватися змінам і оцінити поступ, регрес чи ходіння по колу України. Київ зустрів нас новосеньким лєтовіщем, збудованим спеціально до Євро-2012. Раділа душа, що, нарешті, українська столиця має пристойну повітряну браму, а не жалюгідний сарай, збудований ще в роки розвинутого соціалізму. Хоч йдучи аеровокзалом, чомусь не полишало відчуття, що і це лєтовіще, і ця чистота не справжні. Пізніше ми ловитимемо себе на думці, що Київ – це великий плагіатор, який копіює стару матінку-Європу буквально в усьому. Навіть вивіски крамниць і кав'ярень скопійовано з європейських – кофе-хауз, шопінг мол. Причому написано все це, на сміх людям, українськими літерами. Хоч є й винятки. Мережа їдалень «Пузата хата», наприклад, вигідно відрізняється від харчевень радянського «общепита», в яких можна було отруїтися. В «Пузатій хаті» ж можна смачно і відносно недорого посмакувати улюбленими українськими стравами без побоювань, що шлунок й кишки після відвідин цієї їдальні почнуть грати марш.

На Хрещатику, де ми поселилися, повністю перебудовують центральний універмаг, який вірою й правдою служив киянам багато років поспіль і був однією з візитівок Києва. Від старої будівлі залишилося лише кілька стін, все інше нещадно перебудовується. Старенький чоловічок у старенькому піджачку, побачивши нашу зацікавленість будовою, мовив: «Це Ахметов собі заграбастав. Будьте певні, що тепер універмаг служитиме не людям, а виключно йому. Відчинить на першому поверсі кілька бутіків, а все інше віддасть під офіси за страхітливі гроші. Він так скрізь чинить. Це в Україні бізнесом називається».

Впадало у вічі, що поруч з прекрасною відремонтованими старими київськими готелями, то тут, то там, немов гриби після дощу, повиростали коробки без смаку й будь-якого врахування київської архітектури. Це плід гонитви за легкими грошима тих, хто сів на будівельні «бабки». Першим це неподобство в Києві розпочав нині вже покійний начальник Київміськбуду Володимир Поляченко. Побачивши, що з такого будівництва, можна мати мільярди, він почав зводити «коробки» не тільки у відведених для цього місцях, а й просто у дворах, на місці дитячих майданчиків, парків і скверів, які нещадно вирубувалися. Естафету Поляченка підхопили нові бажачі стати швидко й без особливих напругень багатіями. Як наслідок, Київ вже майже втратив своє унікальне неповторне обличчя східного Парижу. Не пошкодували навіть історичні місця, де на тлі величних храмів і дзвіниць постали повторні скляні коробки «хаятів» і «гілтонів».

Причому за хабарі ці архітектурні потвори зводилися в просто такі унікальних місцях – наприклад, посеред шляху, який з'єднує дзвіницю Софіївського собору й Михайлівського золотоговерхого монастиря.

До речі, відбудована дзвіниця Михайлівського монастиря справила на нас жалюгідне враження. Її тільки недавно відбудували, а вона вже вся лушчиться й сиплється. Та й виглядає вона як кепська копія колись величного храму. Особливий дисонанс між старим і новим відчувається на тлі вцілілої поруч з від-

будованою дзвіницею від більшовицьких руйнаторів храмів трапезна монастиря.

Хоч у порівнянні з 2009 роком Київ виглядає чистішим і доглянутішим. Можливо, далися взнаки підготовка до Євро-2012 й цьогорічне святкування 1025-річчя хрещення Київської Русі. Та й заміна Льоні Космоса на хоч і не обраного киянами, але більш-менш адекватного Попова, мабуть, позначилася на санітарному стані української столиці.

Кепське враження залишила головна площа столиці – майдан Незалежності. Суміш абсолютного несмаку й схоластики. Якесь шкляні «парники», сталінські будинки-монстри, глобус і раптом... архангел Михаїл. Хто все це вибудовував і проектував – невідомо. Мабуть, знову ж таки вирішальну роль відіграли гроші й блат. Хтось отримав підряд на всю цю комедію і швиденько відробив отримані мільйони. Для старовинного Києва такий головний майдан – це сором і посміховисько.

У колись велелюдних вуличках в центрі Києва, де розміщувався

Головна площа української столиці – майдан Незалежності – суміш несмаку та схоластики

22 РОКИ ПО КОЛУ

«Свіжі» нотатки після відвідин України

Новітні забудовники нехтують історичним обличчям Києва, зводячи шкляні «коробки», які різко дисонують з навколишнім архітектурним ландшафтом

«Дитячий світ» і затишні кав'ярні, сьогодні порожньо. Приміщення повіддавали фірмам з престижними західними брендами, де ціни просто-таки захмарні, а тому нікого, окрім охоронців, в цих бутіках немає. Поцікавилися в охоронця, чи бувають у крамниці покупці. «Рідко, – сказав він. – Тільки багаті іноземці та інколи наші олігархи». Яка вигода від таких крамниць – для нас так і залишилося загадкою.

Було надзвичайно цікаво довідатися про життя-буття в сьогоднішній Україні не з газет і телебачення, а з вуст простих українців. Жінка, яка доглядає помешкання, в якому ми зупинилися, розвіяла всі наші ілюзії стосовно того, що в Києві можна хоч і не розкішно, але більш-менш пристойно жити. «Хто вам таке сказав? Я отримую тисячу гривень пенсії й не можу звести кінці з кінцями. Весь час гадаю, що купити: ліки від тиску чи харчі. Одного місяця купую ліки і сиджу голодна, а другого – харчі і ходжу по вулицях як п'яна, бо від високого тиску крутиться голова». Довідавшись, що ми мешкаємо в Нью-Йорку, вона ледь не прокричала: «От там і живіть!»

Нас просто приголомшив рівень русифікації сьогоднішнього Києва. Такого не було навіть у часи Щербинського. Скрізь тотальна російська мова. Спробували купити в газетному кіоску українські газети й почули у відповідь: «На українском газет нет». Хоча, коли люди чули від нас правильну літературну мову, то залюбки переходили на українську.

Вразила Лавра, яку московські попи перетворили на велетенську товчучку. Скрізь щось продають: ікони, книги, картини, сувеніри, порцеляну, мед... Воістину, храм Божий перетворили на торжище. Ставало не по собі від відчуття, що на 22-му році незалежності України її святиня перебуває в руках чужинецьких попів, для яких віра вторинна, насамперед вони прагнуть хапонути благ земних.

До речі, журналіст телеканалу «1+1» Михайло Ткач намагався зняти сюжет про дорогий «Мерседес» настоятеля Києво-Печерської Лаври владика Павла та будівництво на її території кафе. Однак владика заборонив знімати на території Лаври та погрожував побити камеру. А у відповідь на запитання

про вартість його «Мерседесу» та будівництво кафе, почав ображати журналістів, називаючи їх «невеждами» і «бомжами».

Але найбільше нас вразило українське село. Воно лежить у повній руїні й нікому до нього немає діла. Проїжджаючи повз незасіяні поля Житомирщини, зауважили, що земля, яка колись родила жито й пшеницю, поволі починає заростати чагарниками. Подекуди поля засіяні кукурудзою, соняшником і ріпаком. Ці культури дають реальний прибуток, а тому про жито й пшеницю всі забули. Головне хапонути тепер і якомога більше. Втім, фахівці попереджають, що кукурудза, соняшник і ріпак сильно виснажують землю і якщо не робити для неї перерви, вона повністю виснажиться. Але ті, хто живе за принципом «Після нас хоч потоп!», плюють на ці перестороги.

У селі, в якому живе наша старенька мати, немає церкви. Колись сатанинська комуністична влада зруйнувала її й тепер селяни йдуть молитися за кілька кілометрів, в сусіднє село. Деякі активісти намагаються відбудувати церкву, але чомусь під орудою Московського патріархату. Чому саме Московського, нам ніхто так і не пояснив. І вже перебуваючи в Чернігові, куди ми поїхали, аби подивитися на вцілілу ще з часів Київської Русі церкву-красуню, нас «просвітили». Виявляється, в Україні масовано промивають населення мізки – церкву Київського патріархату посланці Московського патріарха Кирила називають «неканонічною» й «невизнаною» в християнському світі і це впливає на свідомість селян. До речі, в самому Чернігові більшість церков належать саме Московському патріархату, а тамтешнє населення розмовляє переважно російською мовою. Запитали в гда, чому Московського й чому російською. Він знизав плечима й відповів: «Так зложилось».

Звернули увагу на зарослий, із запахом болота ставок, який колись був чистим і глибоким. Його б почистити, але немає кому. Місцеві дядьки поспивалися, а заїжджі «біз-

несмени» глухим і безперспективним селом не цікавляться. Молодь тікає із села світ за очі, залишаються лише старі та хворі. А тому перспектив ніяких. Хоч самі селяни дивляться на ситуацію оптимістично: «Та якось воно буде, пережили голодовку й війну, переживемо і януковичів».

Довелося нам проїхатися від Києва в напрямку Ніжина й на електричці. Навчувані про сучасні південнокорейські потяги Hуindai, які закупив до Євро-2012 Борис Колесніков, були шоковані побаченим. Замізгані, ще радянські вагони. Бруд, сморід і порізані ножами дермантинові крісла для пасажирів. Згадалися роки, коли ми жили в Україні. З тих пір нічого не змінилось, стало тільки гірше. А на південнокорейських потягах, які виявилися не пристосованими до українських залізниць (Україна заплатила за них 307 мільйонів доларів), Колесніков, як до нього Поляченко Володимир Аврумович на будинках на дитячих майданчиках, заробив мільйони і сміється нині в своєму маєтку, вартість якого обчислюється цифрами з шістьма нулями.

До речі, ще одним шоком від відвідин України стало для нас споглядання хоромів новітніх скоробагатків. Такого «беспредела», як кажуть в Україні, немає ніде в світі. На вкрадені в народу гроші зводять справжні палаци. З басейнами, ліфтами, гектарами лісу, екзотичними тваринами й птахами. І ніхто не питає, звідки гроші. Ані податкова, ані прокуратура. Бо вони й самі крадуть і зводять собі палаци. Все купується й продається. Всі живуть за принципом «вкрадь і сховай». Воістину, окаянний час.

Зустріч з Україною після тривалої розлуки була щемною. Рідна земля залишається рідною, де б ми не жили. Але відчуття, що Україна ось вже 22 роки поспіль ходить по колу, не полишало нас. І, відлітаючи до Нью-Йорка, прощаючись з рідним краєм, ми запитували себе: «Чому вона така безталанна, наша Україна?»

Валентин Лабунський

В УКРАЇНІ

НОВИЙ ПОСОЛ США ХОЧЕ
ЗУСТРІТИСЯ З ЮЛІЄЮ
ТИМОШЕНКО

Посол США в Україні Джефрі Паят заявив про бажання відвідати экс-прем'єра Юлію Тимошенко у Качанівській колонії. Про це посол сказав в інтерв'ю телеканалу "Україна". "Звичайно, я хотів би зробити те, що вже робив посол Тефт, який разом із європейським колегою їздив до Харкова і зміг зустрітися з пані Тимошенко", – зазначив він. "Я зацікавлений вчинити так само, зокрема, щоб почути її погляди на європейський вибір України, її погляди на українську демократію", – сказав Паят.

Коментуючи судові процеси проти Тимошенко, посол уточнив, що "це для Сполучених Штатів не питання особистості, а питання принципу". "Йдеться про те, як колишню голову уряду переслідують в правовій площині за дії, вчинені в офіційній якості. Це не про особу – це про принцип. Ця проблема викликає велику стурбованість у США, в Конгресі, а також у Європі – не лише серед європейських урядів, а й Європейського суду з прав людини, який раніше цього року визначив, що затримання Тимошенко було незаконним і безпідставним", – наголосив він. При цьому він висловив сподівання, що українська влада знайде спосіб для врегулювання ситуації, що склалася. "Ми дуже сподіваємося, що влада виявить мудрість і, працюючи разом з Коксом і Квасневським, знайде спосіб розв'язати цю проблему. Тут є складні правові питання, і не мені давати рецепт відповіді на них. Але принцип є важливим для Сполучених Штатів, як є він важливим для багатьох українців та для Європи", – підкреслив Дж. Паят.

І.ШУВАЛОВ:
«ПЕРЕГОВОРИ
З УКРАЇНОЮ
НЕ МАЮТЬ СЕНСУ»

Перший віце-прем'єр-міністр Росії Ігор Шувалов назвав такими, що вже не мають сенсу, подальші переговори щодо одночасної участі України в асоціації з Європейським Союзом та Митному союзу. Про це віце-прем'єр заявив у Москві після переговорів глав урядів Росії та України.

Як повідомляє агенція «Інтерфакс», І. Шувалов також сказав, що обидві країни спробують завадити виникненню на кордоні проблем для торгових операторів.

«Ми домовилися, що митні органи та міністерства, які відповідають за зовнішню торгівлю, повинні уважно стежити за ситуацією, щоб знову раптово, як сніг на голову, митні органи не почали застосовувати якісь зовсім жорсткі правила та вимагати іншої поведінки торгових операторів, не попередивши їх заздалегідь», – заявив Шувалов.

У понеділок, 26 серпня, прем'єр-міністр України Микола Азаров провів у Москві переговори з головою російського уряду Дмитром Медведевим про потенційні наслідки створення Києвом зони вільної торгівлі з Європейським Союзом.

Україна сподівається підписати угоду про асоціацію та зону вільної торгівлі з ЄС у листопаді.

ОЛЕГ ТЯГНИБОК:
«У НАС НЕ МОЖЕ БУТИ
НІЧОГО СПІЛЬНОГО
З ЯНУКОВИЧЕМ»

Лідер ВО «Свобода» Олег Тягнибок не бачить можливості йти на компроміс з чинною владою навіть у питанні євроінтеграції України. Про це він заявив в ефірі радіо «Свобода». За його словами, слід розрізнити «режим Януковича та Українську державу». «Іти на компроміс з владою – це злочин. Якщо ця влада щось і робить, то робить у своїх інтересах, а не в інтересах Української держави. Коли ми говоримо про стратегічний курс розвитку Української держави, ми говоримо не про владу, не про конкретний режим Януковича, який тимчасово при владі, ми говоримо про Україну загалом. Прагнення януковичів увійти в Європу пов'язане не з їхньою патріотичністю й думою про майбутнє України, а виключно з особистим збагаченням, оскільки вони усвідомлюють, що союз з Москвою означатиме для них кінець епохи безконтрольного пограбування України. Кремлівські кадебісти на чолі з Путіним зажадають робити «дербан» під їхнім суворим контролем, а Європу можна ще довго дурити», – заявив Олег Тягнибок.

Як повідомляли українські ЗМІ, минулого тижня экс-міністр внутрішніх справ України Юрій Луценко заявив, що опозиція і влада тепер стали тимчасовими попутниками, і їм слід разом докласти зусиль для підписання у листопаді цього року угоди про асоціацію між Україною та ЄС.

НОСТАЛЬГІЯ УКРАЇНЦІВ
ЗА СРСР ВИКЛИКАНА
РОЗДРАТУВАННЯМ
І ВПЛИВОМ РОСІЇ

За результатами опитування, проведеного фондом «Демократичні ініціативи ім. І.Кучеріва», 40,5%

населення України сумують за СРСР: найбільше ностальгують за Радянським Союзом українці, старші 60 років, найменше – громадяни України до 30 років.

Коментуючи це дослідження, заступник директора Інституту соціології НАНУ, один із провідних вітчизняних суспільствознавців Євген Головаха заявив, що зменшення кількості українців, що ностальгують за Радянським Союзом, залежатиме від рівня життя, поваги до країни та визначення геополітичного напрямку України. «Нині ці фактори не суттєво впливають, бо рівень життя – невисокий, а геополітичної визначеності ще й досі нема. Якщо вони більше впливатимуть, то темпи відмови від ностальгійних настроїв серед українців будуть суттєвішими», – зазначив соціолог.

Ностальгію за часами СРСР Головаха пояснює тим, що «в той період у суспільстві не було багатьох вад, які дуже дратують сьогодні українців». «Це велике соціальне розшарування, необмежена нахабність так званої еліти. Ностальгують і за прожитковим мінімумом, безкоштовною освітою і ще багатьма чинниками, які суттєво полегшували побут і життя людей. Втім, багато з недоліків саме цієї системи, яких ми мали позбутися, залишилися. А тому населення керується тим, що, мовляв, втратили все добре, що було, та ще й свого поганого набули», – вважає він.

Він також не виключає наявність таких суспільних настроїв в Україні через вплив Росії.

МІЛІЦІЯ ЗНАЙШЛА
ПЕТРА МЕЛЬНИКА

Міліція встановила місце перебування экс-ректора Національного університету Державної податкової служби Петра Мельника і готується до його затримання та екстрадиції в Україну. Про це журналістам повідомив міністр внутрішніх справ Віталій Захарченко.

«Місце знаходження пана Мельника встановлено. Зараз відбувається відповідна процедура щодо подальшої його екстрадиції на територію України», – сказав він.

«Наші колеги займаються його затриманням, тому я зараз ще раніше часу відповідного затримання казати, де він, не буду, але він не в Україні», – додав Захарченко.

Міністр нагадав, що це місце вдалося встановити завдяки оголошенню Мельника у міжнародний розшук по лінії Інтерполу.

27 липня ректор Національного університету державної податкової служби Петро Мельник був за-

триманий співробітниками міліції у власному кабінеті при отриманні хабаря. 1 серпня Печерський райсуд помістив Мельника під домашній арешт, після того, як адвокати заявляли про погіршення стану його здоров'я. 7 серпня на нього одягли спеціальний браслет, який дозволяє відстежувати всі переміщення заарештованого. У ніч на 9 серпня Мельник зняв браслет і зник у невідомому напрямку. 14 серпня Мельник був оголошений в міжнародний розшук, оскільки з'явилася інформація, що в ніч на 9 серпня він втік до Білорусі.

FEMEN ЙДЕ З УКРАЇНИ

Екстремний рух FEMEN, учасниці якого протестували проти соціальної несправедливості та гендерної дискримінації оголошенням жіночих принад, згортає свою діяльність в Україні. Про це заявила журналісткам одна з активісток руху Олександра Шевченко. «Ми хочемо зберегти своїх активісток. Ми боїмося бути вбитими», – сказала вона, додавши, що останнім часом на учасників FEMEN було здійснено п'ять нападів.

За словами Шевченко, представники руху мають намір облаштуватися за кордоном, де їх «не дістане українська влада і де, в разі небезпеки, вони зможуть попросити захисту в місцевих правоохоронних органах».

Раніше стало відомо, що працівники міліції провели обшук в київському офісі FEMEN, знайшовши там пістолет з набоями та гранату. О. Шевченко заявила, що вартові порядку самі підкинули цю зброю, провівши обшук без свідків. Міліція також повідомила, що в офісі «феменок» знайдено фотографії президента Росії Володимира Путіна та Московського патріарха Кирила, обведені прицілом.

У вересні минулого року FEMEN було офіційно зареєстровано у Франції, де одна з його активісток отримала політичний притулок. Філії руху створено також в Німеччині, планується відкрити їх у США, Тунісі та Бразилії.

В УКРАЇНІ 300 ТИСЯЧ
ДЕРЖСЛУЖБОВЦІВ

Кількість державних службовців в Україні становить близько 272 тисяч осіб. Про це повідомив голова Нацагентства з питань державної служби Вячеслав Толкованов. При цьому, за словами Толкованова, майже 100 тисяч – це посадові особи місцевого самоврядування. «0,6% населення України – це держслужбовці. Була проведена відповідна оптимізація кількості та структури органів державної влади, і 0,6% – це не дуже велика цифра, порівняно з іншими європейськими країнами», – сказав він.

Чинивник зазначив, що новий закон «Про державну службу» не

регулює кількість держслужбовців, а спрямований на підвищення їхнього професійного рівня.

«Ми говоримо сьогодні не про збільшення або зменшення кількості. Ми говоримо про професіоналізацію тих, хто сьогодні працює, про підвищення рівня доброчесності. Саме на це закон має бути спрямований і на більш ефективне використання коштів», – уточнив Толкованов.

«Закон не передбачає ліміт кадрів на державну службу. Сьогодні в державі є одні пріоритети, завтра – інші, є певні потреби певні органи реорганізувати або ліквідувати або, навпаки, створити нові», – сказав він.

МАЛЬОВАНА ІСТОРІЯ
НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

Відомі письменники Брати Капранови взяли за створення «Мальованої історії Незалежності України» – короткого (80 сторінок) і зрозумілого викладу історичних подій, які зв'язують єдиною ниткою розвиток державності, починаючи від трипільських та кімерійських племен і аж до 1991-го року.

Важливим завданням книги автори називають спробу інтегрувати історію Криму в загальну канву української історії. Адже, як твердять автори, сьогодні кримськотатарська дитина приходить до школи, де їй одразу пояснюють: кримські татари завжди були ворогами українців, робили набіги і брали ясир. Незалежна Україна не може будуватися на ідеології, яка є ворожою щодо частини народу. А, отже, спільна історія українців, кримських татар, гагаузів, караїмів, греків, євреїв – усіх народів, що творять сьогодні Українську державу – необхідність номер один.

Історичний виклад супроводжується мальованими сюжетами, які оживляють його перед читачем, портретами головних дійових осіб епохи та мапою українських земель, так що можна легко порівняти території Київської Русі, Гетьманщини, УНР та сучасної України і зробити висновки.

Комікси малювали художники з Миколаєва, Дніпропетровська, Чернігова, Вінниці та Львова, а портрети створював лідер рівненського гурту OT VINTA, музикант і художник Юрко Журавель.

За повідомленнями українських видань та інформаційних агенцій

АМЕРИКА І СВІТ

Донедавна адміністрація Обами нехтувала відносинами з колишніми радянськими сателітами й новими членами НАТО, помилково сподіваючись, що добра співпраця між Америкою та Росією допоможе запобігти будь-яким конфліктам навколо східної частини Європи. Тож Вашингтон не витрачав політичного капіталу на подальше розширення НАТО чи активну оборону нових союзників.

Команда нинішнього президента Сполучених Штатів помилково вважала, що в погіршенні двосторонніх відносин із Москвою винна адміністрація Джорджа Буша-молодшого, насамперед у зв'язку з підтримкою вступу України та Грузії до НАТО. Таким чином, існувало очікування, що, коли американці трохи відвернуться від Європи й подбають про співпрацю з Москвою у сферах спільних інтересів, російська влада перетвориться на відповідального міжнародного гравця.

Путін тим часом сприйняв м'який підхід Обами до Росії як доказ слабкості американців унаслідок фінансової кризи в США та виснажливих війн в Іраку й Афганістані. Крім того, він потрактував примирення з Білим домом як можливість для створення Євразійського союзу, який дасть змогу об'єднати політичні, економічні та оборонні важелі в межах антидемократичного кондомініуму для протистояння впливу ЄС, НАТО і США.

Нинішня прохолодність у відносинах між Вашингтоном та Москвою була спричинена низкою суперечок, зокрема щодо надання політичного притулку колишньому працівникові американської розвідки Е. Сноудену, який зрадив інтереси своєї країни, а також щодо путінської підтримки сирійського лідера Башара Асада й численних порушень прав людини всередині РФ. Крім того, попри Обамову увагу ядерному роззброєнню, Кремль відмовився від подальшого скорочення свого ядерного арсеналу, бо його військова стратегія побудована навколо використання ядерної зброї. Ці неузгодженості засвідчили наївне ставлення Білого дому до неоімперіалістичних амбіцій, авторитарної політичної системи та офіційного антиамериканізму Росії.

Стратегічні наслідки прохолодніших відносин між Москвою і Вашингтоном справляють безпосередній вплив на сусідів РФ. Донині вони або скаржилися, що американці нехтують безпекою в Європі, або схилилися в бік Росії через очевидний брак інтересу США, а також тиск і приманки Кремля. Якщо адміністрація Обами хоче знову активно сприяти самовизначенню й демократичному розвитку Європи, їй знадобиться стратегія, що передбачає три етапи: підтримати безпеку нових членів НАТО; перезапустити процес розширення альянсу для країн, які прагнуть членства; активізувати відносини з державами, що є найбільш

уразливими до тиску Росії й шукають виходу на Захід.

Одразу після заяви про скасування запланованої зустрічі з Путіним у Москві Обама запросив на переговори до Білого дому президентів трьох країн Балтії. Зустріч призначено на 30 серпня – переддень саміту «великої двадцятки» в Санкт-Петербурзі. Лідери держав обговорять низку питань у межах спільних інтересів, зокрема регіональне співробітництво, програми оборони, енергетичну безпеку, взаємодію у сфері цифрових технологій, запланований договір про трансатлантичне торгівельне й інвестиційне партнерство. Крім того, Обама має наголосити на необхідності спільних зусиль у сфері гарантування прав людини й підтримки демократичних цінностей у регіоні із недовизначним натяком на Росію. Зустріч стане також чудовою нагодою для обговорення інших нагальних проблем регіону, зокрема майбутнього України та її відносин з ЄС.

Три країни Балтії, які вступили до ЄС та НАТО майже 10 років тому, мали конфліктні відносини з Москвою і досі висловлюють занепокоєння кампанією Обами, спрямованою на ядерне роззброєння. Росія весь час чинить тиск на Естонію, Латвію та Литву, попри членство цих країн в НАТО: позбавляє їх енергоресурсів, маніпулює позиціями російських етнічних меншин, організовує провокаційні військові навчання. На початку серпня прем'єр-міністр РФ Дмитрій Медведєв, скаржачись на їхній вступ до НАТО, заявив, що ці три маленькі держави насправді створюють загрозу для безпеки Росії. Якщо в таких заявах замінити слово «безпека» на «експансія», легше буде зрозуміти справжні амбіції Кремля.

Москва стає дедалі агресивнішою в сусідніх країнах, зазіхаючи на безпеку членів НАТО. Заплановані на вересень російські навчання «Запад-2013» будуть подібні до «Запад-2009» – симуляції війни між РФ і НАТО за Польщу із застосуванням звичайної зброї, кульмінацією якої буде «ядерне знищення» Варшави. Москва також будує військово-повітряну базу в Білорусі, яка має відігравати важливу роль у майбутніх навчаннях та потенційних військових операціях. Така діяльність вимагає більш уважного підходу США до оборони Центрально-Східної Європи – регулярних навчань НАТО й розміщення американських систем протиракетної оборони, які зможуть ефективно стримувати агресивність Росії.

Крім того, Обама заявив, що перш ніж податися на саміт «великої двадцятки», він відвідає Швецію. Це серйозний сигнал для країни, яка розглядає можливість вступу до НАТО і від якої Москва прагне збереження нейтралітету. У квітні російські літаки здійснили провокаційний перетин повітряного простору Шведського королівства й залишилися не помічені тамтешньою протиповітряною обороною. У результаті Стокгольм серйозно замислився про ефективність національної оборони країни.

У червні 2012 року генерал Ніколай Макаров, начальник Генерального штабу Збройних сил Росії, попередив Швецію та Фінляндію, що будь-які спроби вступити до НАТО або налагодити тісніші зв'язки з альянсом буде розцінено як ворожі дії проти Москви. Крім того, він назвав нинішні проекти північнобалтійського співробітництва у сфері оборони потенційною військовою загрозою для Росії. І заявив, що обидві північні країни мають налагодити активнішу військову співпрацю з Кремлем. Гельсінкі та Стокгольм категорично відкидають пропозиції такого ґатунку; причому може виникнути зворотній ефект: на тлі експансивної позиції РФ вони більше схилитимуться до членства в НАТО.

Якщо Обама хоче провадити ефективну зовнішню політику, він повинен запам'ятати: Путін визнає тільки силу

РОСІЙСЬКІ УРОКИ ДЛЯ ОБАМИ

Після чотирирічних безуспішних намагань перезавантажити відносини з Москвою США мають розробити кардинально нову стратегію щодо неоімперіалістичної Росії

Макаров також погрожував превентивними атаками на будь-яку територію, призначену для розташування американської системи протиракетної оборони в Польщі та деінде в Центрально-Східній Європі як запобіжника від міжнародних конфліктів. У відповідь польський міністр оборони Томаш Семонок заявив, що Варшаві бракує «старого доброго НАТО» і що рішення США скасувати четвертий етап програми розміщення протиракетного щита свідчить, на жаль, про «нерішучість» Вашингтона стосовно Європи.

Замість того щоб поступатися Москві, категорично налаштованій проти будь-яких систем протиракетної оборони в регіоні, котрі не зможуть контролювати її військовики, Обама повинен підтвердити, що елементи американської системи ПРО Aegis будуть розміщені в Польщі, Румунії та інших країнах у заплановані строки, незалежно від погроз Кремля.

Вашингтон має розробити ефективну стратегію з реальними завданнями щодо Європи, особливо колишніх радянських республік, які прагнуть конструктивних зв'язків із США. Необхідно посилити незалежну позицію України щодо Росії, активізувати шлях Грузії до НАТО, відновити західну орієнтацію Білорусі, подбати про територіальну цілісність Молдови, підтримати прозахідну позицію Азербайджану й розвинути зв'язки Центральної Азії зі Сполученими Штатами.

Така комплексна стратегія повинна бути двосторонньою, тож нинішню владу цих держав слід активно залучати до її розробки. Якщо б українські високопосадовці почали усвідомлювати експансійні загрози з боку Кремля, вони мали б використати згортання програми перезавантаження США та Росії як можливість для зближення з Вашингтоном. Щоправда, для цього треба «наступити на горло власній пісні» – знайти спосіб подолання найбільшійших суперечок щодо політв'язнів та іншої своєї антидемократичної політики. Та, попри очевидне гальмування поступу у

сфері політики, економіки й безпеки, Україна, на відміну від Росії, залишається демократичною країною, що розвивається, а більшість її громадян бажають бути частиною об'єднаної Європи.

Зі свого боку, президент Віктор Янукович мав би запровадити ефективні програми для захисту своєї країни від економічних зазіхань та політичних амбіцій РФ, що мали б затягнути Київ до Митного і, зрештою, Євразійського союзу. Вашингтон, своєю чергою, має заохотити Європу до підписання угоди про асоціацію з Україною та поглибленої комплексної домовленості про вільну торгівлю на саміті Східного партнерства ЄС, що відбудеться наприкінці листопада у Вільнюсі. Економічний розвиток, забезпечений західною орієнтацією, дасть ефективніший захист від російської реколонізації.

Після жовтневих президентських виборів Грузія мала б підтвердити свою готовність до вступу НАТО й необхідного у зв'язку з цим підписання Плану дій щодо членства (ГДЧ). Відтак процес стартував би на наступному саміті альянсу, запланованому на 2014 рік.

У Молдові Вашингтону потрібно вийти із глухого кута, в якому нині опинилися переговори, й допомогти Кишиневу будувати єдину державу. Це вимагатиме не лише координації із Брюсселем, а й співпраці з такими сусідніми країнами, як Україна, для впливу на промосковський режим у Тирасполі та створення єдиної молдовської федерації. Однак з умовою, що при такій політичній розстановці сил Придністров'я не блокуватиме рішень центральної влади щодо національної безпеки та зовнішньої політики.

Відносини США з Азербайджаном мають стати активнішими, адже ця країна й надалі відіграє ключову роль у сфері безпеки Каспійського регіону. Йдеться про постачання альтернативних джерел енергії до Європи, боротьбу з міжнародним тероризмом та протистояння війсьничому Ірану й Росії з її погрозами. Крім того, Азербайджан – це шлях до конструктивні-

ших відносин із центральноазійськими державами, які досі побуються тиску Москви в питанні вступу до Євразійського союзу.

Крім того, певно, Америці час ініціювати саміт за участю нових європейських демократій та країн, що прагнуть до членства у НАТО та ЄС. Цю зустріч можна провести в конструктивному трансатлантичному тандемі з Німеччиною, яка після вересневих виборів матиме свіжу енергію. Перемога канцлера Ангели Меркель на виборах, що цілком імовірна, тим більше посилить голос ФРН у справах ЄС. Берлін може стати надійнішим партнером Вашингтона в реалізації програми демократичної безпеки для Європи. Адже останніми роками німецька влада висловлювалася щодо демократичної регресії та регіональних амбіцій Росії активніше, ніж адміністрація Обами. З'їзд лідерів може мати важливе значення для синхронізації політики й забезпечення участі таких ключових країн, як Польща та Україна, у виробленні узгодженого підходу до зміцнення національної безпеки кожної європейської країни.

Якщо Обама серйозно налаштований на відновлення першорядної ролі США у просуванні демократичної безпеки, конкуренція, конфронтація і навіть періодичні конфлікти з Москвою неминучі. Однак путінській Росії не можна дозволити диктувати зовнішню та оборонну політику будь-яким європейським державам – новим членам НАТО, а також тим, які прагнуть до членства чи дотримуються нейтральної позиції. Американці мають заохочувати їх до самостійних рішень щодо обрання партнерів та будь-яких міжнародних організацій для посилення своєї безпеки. Така послідовна стратегія допоможе, окрім іншого, підготувати Європу до можливого розколу Російської Федерації: бо ж нині стало очевидним, що в Росії насувається розпад, який навряд чи буде таким самим мирним, як крах Радянського Союзу.

Януш Бугайський, політичний аналітик

В АМЕРИЦІ

У НАС ВСЕ ЩЕ Є МРІЯ

Кілька десятків тисяч осіб в суботу, 24 серпня, відзначили у Вашингтоні 50-річчя найвідомішої промови американського правозахисника Мартіна Лютера Кінга «У мене є мрія». На мітингу виступив, зокрема, генеральний прокурор США Ерік Голдер, котрий відзначив, що марш за права людини, розпочатий 50 років тому Кінгом, має тривати. В свою чергу, син убитого правозахисника, названий на його честь, підкреслив, що «завдання не виконано» й американці «можуть і повинні зробити більше» заради рівності.

Виступаючи висловили думку, що ідея рівності з промови Кінга стосується тепер і гомосексуалів, латиноамериканців, бідняків та людей з обмеженими можливостями. Промовці стояли на тому самому місці, де 50 років тому виступав Мартін Лютер Кінг – на мармурових сходах меморіалу Лінкольна.

У числі головних проблем сьогодишнього дня мітингуєчі назвали високе безробіття, проблеми виборчого права й насилля, пов'язане з вільним володінням зброї.

Організатори маршу провели його під гаслом «У нас все ще є мрія». 28 серпня, рівно 50 років після знаменитої промови Мартіна Лютера Кінга, на сходах меморіалу Абрагама Лінкольна виступив перший чорношкірий президент США Барак Обама. Він узяв участь в урочистостях, присвячених 50-літтю 250-тисячного маршу на Вашингтон і виступу під час нього зі знаменитою промовою «У мене є мрія» Мартіна Лютера Кінга. До 44-го американського лідера приєдналися два його попередники – Джиммі Картер і Білл Клінтон.

США НАРОЩУЮТЬ
ВІЙСКОВУ
ПРИСУТНІСТЬ БІЛЯ
УЗБЕРЕЖЖА СІРІЇ

Міністр оборони США Чак Гейгел підтвердив, що Сполучені Штати нараощують свою військову міць поблизу Сирії, але наголо-

сив, що керівництво країни все ще не визначилося з тим, якою може бути реакція Сполучених Штатів

на події в Сирії. «Міністерство оборони має забезпечити всі можливі варіанти дій, і ми, як завжди у таких випадках, готуємося до будь-якого варіанту – залежно від того, яке рішення ухвалить президент», – заявив керівник американського військового відомства.

Водночас він наголосив, що наразі жодного рішення про застосування сили проти президента Сирії Башара Асада не ухвалювалося.

Міністр оборони США не подав подробиць нараощування військової присутності біля Сирії, проте агенція Reuters із посиланням на власні джерела у Пентагоні повідомляє, що ВМС США спрямували до берегів Сирії четвертий бойовий корабель, що озброєний крилатими ракетами.

Як заявив представник оборонного відомства США, посилення американської військової присутності у цьому регіоні викликано ескалацією громадянської війни у Сирії. Напередодні президент США Барак Обама в інтерв'ю CNN заявив, що повідомлення про застосування хімічної зброї у Сирії викликають «надзвичайно серйозне занепокоєння». Водночас він наголосив, що Сполучені Штати все ще шукають підтвердження того, що було застосовано саме хімічну зброю. Але, якщо достовірні докази цього будуть знайдені, то вони, за словами президента Обами, «потребуватимуть реакції Америки».

Американська преса пише, що в адміністрації США існують серйозні суперечки щодо доцільності військового втручання США у сирійський конфлікт.

РОСІЙСЬКО-
АМЕРИКАНСЬКІ
ПЕРЕГОВОРІ
ВІДКЛАДЕНО

Державний департамент США відклав призначені на 28 серпня переговори з російськими дипломатами з підготовки мирної конференції по Сирії. Це рішення, заявили в Держдепі, ухвалено через триваючі консультації з приводу відповіді на застосування хімічної зброї в Сирії.

При цьому представники Держдепартаменту США підкреслили, що йдеться саме про перенесення переговорів, а не про їхнє скасування. Пошуки політичного розв'язання конфлікту в Сирії планується продовжити.

Після появи повідомлень про застосування хімічної зброї в Дамаску Державний департамент США заявив, що американська адміністрація, серед іншого, розглядає й силовий варіант дій по відношенню Сирії. При цьому державний секретар США Джон Керрі на пресконференції 26 серпня наголосив, що поки що по відношенню до Сирії не ухвалено жодного рішення.

Спікер Палати представників Джон Бейнер, в свою чергу, нагадав

адміністрації президента Барака Обами про необхідність проконсультуватися з Конгресом перед тим, як вдаватися до військових дій у Сирії.

ЛІСОВІ ПОЖЕЖІ
В КАЛІФОРНІЇ

Представники унікального національного парку Йосеміті (штат Каліфорнія) повідомляють, що незважаючи на пожежу, більшість популярних місць парку повністю безпечні. Хоч там і відчувається запах диму, але небо чисте. Туристи парку дістали несподіваний бонус: менше людей плюс традиційно чудова для цієї пори року погода. Новини про лісові пожежі відлякали відвідувачів, хоча всього 3 відсотка території знаменитого парку охо-

плено полум'ям, і для туристів зачинено тільки одну зону.

У буклеті, який роздають туристам, є 2-сторінкова вкладка про небезпеку й користь лісових пожеж. У ній наголошується, що лісові пожежі, попри їхню шкоду для природи, стоять на перешкоді поширення хвороб і комах, а також випалюють мертву рослинність, оновлюючи ліси. Кожне літо в Йосеміті вигоряє до 16000 акрів лісу.

Нині всього 20 відсотків пожежі, котра почалася в парку Йосеміті й поширилася за його межі, вдалося стримати. З лісовою пожежею змагаються 3800 пожежників. За станом на 28 серпня, на північ від національного парку вже вигоріло 250 квадратних миль лісу.

ЩО ВРЯТУЄ
ЕМІШСЬКУ ДІВЧИНКУ:
ТРАВИ
ЧИ ХІМІОТЕРАПІЯ?

Дитяча лікарня Akron Children's Hospital (штат Огайо) намагається через суд відстояти необхідність продовження хіміотерапії для порятунку життя хворої на рак 10-річної дівчинки з родини емішів, які не визнають досягнень науково-технічного прогресу. Її батьки, натомість, наполягають на лікуванні її травами.

Дівчинка, яка страждає на лімфобластну лімфому, діставала хіміотерапію в Akron Children's Hospital, однак її батьки перелякалися тяжких побічних ефектів такого лікування, насамперед негативного впливу на репродуктивну систему

дочки, і забрали дитину, вирішивши перейти на методи натуральної медицини. Однак лікарі звернулися до суду, наголосивши, що відсутність медичного нагляду й лікування означає для дівчинки смерть. Шпиталь вимагає передати хвору під обмежену опіку свого представника, професійної медсестри, котра могла б відповідально приймати рішення стосовно лікування дитини, доки триває розгляд справи. На думку лікарів, в разі продовження курсу хіміотерапії дівчинка має добрі шанси на одужання, однак кожний день без лікування ці шанси понижує.

Однак місцевий суддя не дав дозволу на такий розвиток подій, заявивши, що суд не може позбавити батьків прав на прийняття рішень відносно лікування своєї дитини до тих пір, доки їх офіційно не визнають недієздатними. Шпиталь оскаржив це рішення в суді вищої інстанції, і поки справу розглядають, дівчинка знову почала отримувати лікування.

«АЛЬ-ДЖАЗІРА»
В АМЕРИЦІ

У США вперше вийшов в ефір відомий новинний катарський телеканал «Аль-Джазіра». Як повідомляє його виконавчий директор, головна мета мовлення в Америці – постачання американців справжніми новинами й створення конкуренції для старожилів ринку – телеканалів Fox News, CNN та MSNBC.

Роль вхідного квитка «Аль-Джазіри» в США відіграла купівля кабельного каналу «Каррент ТВ», котрий було засновано колишнім віце-президентом країни Альбертом Гором. Цю обладку було піддано серйозній критиці з боку американських ЗМІ, для яких «Аль-Джазіра» є провідником ідей «Аль-Каїди».

Однак, бізнес є бізнес: підприємливі катарці заплатили за «Каррент ТВ», котрий на той момент потопав у боргах, майже 500 мільйонів доларів. А для того, щоб запустити англійську версію «Аль-Джазіри», їм довелося витратити ще 1 мільярд доларів.

Мовлення каналу стало можливим завдячуючи законам США, згідно з якими будь-яка компанія має право на мовлення на території країни, якщо вона не пропагує війну, розпусту, расову, релігійну, гендерну ненависть і нетерпимість.

НАЙБІЛЬШЕ ГРОШЕЙ
СЕРЕД ЗНАМЕНИТОСТЕЙ
ЦЬОГО РОКУ ЗАРОБИЛА
МАДОННА

Американська співачка Мадонна очолила рейтинг найбільш високооплачуваних знаменитостей 2013 року за версією журналу Forbes. У період з червня 2012 року по червень 2013 року вона заробила 125 мільйонів доларів. Найбіль-

ший прибуток їй принесло турне на підтримку свого останнього альбому MDNA. Причому сам диск журнал назвав не найбільш успішним. Окрім того, Мадонна заробляла на продажу своєї лінії одягу, косметики, а також за рахунок акцій різноманітних компаній.

На другому місці в списку найбагатших знаменитостей 2013 року значиться кінорежисер Стівен Спілберг (100 мільйонів доларів). Третє місце (з 95 мільйонами кожний) поділили телеведучий Саймон Ковел, автор еротичного роману «П'ятдесят відтінків сірого» Е.Л.Джеймс та радіо- й телеведучий Говард Стерн.

Торік перший рядок у рейтингу найбагатших посіла американська телеведуча, продюсер і громадський діяч Опра Вінфрі, чий річний статок журнал оцінив у 165 мільйонів доларів.

ОЛІМПІЙСЬКІ ІГРИ
ДЛЯ СЕЛЮКІВ

У штаті Мейн відбулися треті за ліком Ігри для селяків. Прикметно, що цього року організатор Ігор Гарольд Брукс був змушений прибрати з назви імпрези слово «олімпійські» через позицію Міжнародного олімпійського комітету (МОК), який суворо заборонив використовувати такий прикметник по відношенню до події, не пов'язаної з реальним спортивним рухом. Тепер офіційна назва змагань – ... Ігри для селяків. Як пояснив Брукс, всім і так зрозуміло, яке слово має стояти на місці трьох крапок. Словом, ніщо не завадило американцям, які мешкають у сільській місцевості, провести ці Ігри. Учасники першості змагалися в найрізноманітніших дисциплінах: пірнали в калюжі з грязюкою, палили автомобільні покривки, накидували сидіння для унітазу на забиті в землю кілки, ви-

ловлювали з води ротом свинячі ніжки, влаштовували перегони на газонокосилках і т.ін. Коротше, проводили час за улюбленими заняттями селяків. І отримували за це нагороду.

За повідомленнями американських та світових інформаційних агентств

Українська Католицька Церква Св. Миколая St. Nicholas Ukrainian Catholic Church

217 President St., Passaic, NJ 07055

www.stnicholasucc.org

За подальшою і докладнішою інформацією Дзвонити: 973-471-9727

Гість фестивалю
Павло Доскош

Народний артист України

**Thirtieth
Picnic - Festival
SEPTEMBER
- 22 -
ВЕРЕСЕНЬ**

Sunday * Неділя

ФЕСТИВАЛЬ- ЗАБАВА

ПОЧ. 12:00 noon

ВСТУП - \$5:00

ГУРТИ;

ЧЕРЕМОШ

ЗБРУЧАНИ

ГОЛОВНИЙ СПОНСОР:

Fun for all ages! Come one come all!

**Ukrainian Food
Zabava! Vendors
Music & Art
Face Painting
Games &
Bouncy House**

renowned artist
Bohdan Borzemski
A Solo Exhibition
and sale

All proceeds of art sale
benefit our school

EAST VILLAGE MEAT MARKET J. Baczynsky

Найпопулярніший у Нью-Йорку
український м'ясний магазин пропонує
широкий вибір вуджених домашніх ковбас та
свіжовиготовлених гарячих і холодних виробів
української та європейської кухні.

Tel. (212) 228 - 5590

Fax (212) 979 - 6593

E-mail: Eastvillagemeats@hotmail.com

139 2nd Ave. (Bet. 8th and 9th Streets)
NEW YORK, NY 10003

Store Hours

Monday - Thursday	8:00 am - 6:00 pm
Friday	8:00 am - 7:00 pm
Saturday	8:00 am - 6:00 pm

VISA • MASTERCARD • ACCEPTED

Страхування життя — чим воно корисне для мене?

“ Адекватне страхування життя забезпечує
покриття витрат на останні медичні і
похоронні послуги, а також для оплати
податків і погашення боргів, які близька
вам людина могла мати. ”

Телефонуйте:
888-538-2833

Наявне не в усіх штатах.

"Music at the Institute"

Weill Recital Hall at Carnegie Hall

Special program to celebrate MATI's 25th Anniversary

November 2, 2013 at 8pm

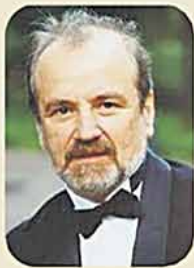
Roberto Diaz
viola

SOLOMIYA IVAKHIV
violin

PETER WILEY
cello

MYKOLA SUK
piano

Meng Chieh Liu
piano

PROGRAM:

W-A Mozart Duo in G Major K 423

Yevhen Stankovych, commissioned work by UIA and MATI for violin and piano

F. Liszt Hungarian Rhapsody S 244/12

J. Brahms Quartet in G minor Op.25.

"Music at the Institute" is sponsored by the Ukrainian Institute of America, 2 E 79th Str., New York, NY 10075

7/7 ADJUSTABLE RATE MORTGAGE

The USFCU Difference: Adjusts once every seven years. Not once a year.

Months	Rate	Points	APR*	Payment**
First 84	3.500%	0	3.512%	\$898.09
Next 276	3.920%	0	3.512%	\$936.21

*Annual Percentage Rate.

**Payments shown do not include taxes or insurance, actual payments may be greater. Examples based on a \$200,000 loan. Rate is variable and can increase by no more than 3 percentage points every 7 years with a lifetime maximum adjustment of 9%. Rates subject to change without notice. Since the index in the future is unknown, the First Adjusted Payments displayed are based on the current index plus margin (fully indexed rate) as of August 22, 2013. Other restrictions may apply.

To receive any product you must be a member of USFCU or become a member of USFCU by opening a share (savings) account. See Membership Eligibility at www.ukrfcu.com or visit any USFCU location for more information.

Federally insured by the NCUA

Main Office 1729 Cottman Avenue Philadelphia, PA 19111 Tel: (215) 725-4430	Somerton Branch 14425 Bustleton Avenue Philadelphia, PA 19116 Tel: (267) 351-4021	UECC Branch 700 Cedar Road Jenkintown, PA 19046 Tel: (267) 627-5317	Trenton, NJ Branch 477 Jeremiah Avenue Trenton, NJ 08610 Tel: (609) 656-0802	24th Street Branch 2307 Brown Street Philadelphia, PA 19130 Tel: (215) 232-3993
---	--	--	---	--

РІЗДВЯНИЙ КАРТКИ

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ ОГОЛОШУЄ КОНКУРС ДЛЯ ДІТЕЙ

Ще не завершилося літо, а ми вже мріємо про Різдво. Можливо, Ви думаєте, що то завчасно, але цього року Український Народний Союз звертається з новою ідеєю проєкту святкових карток-листівок й оголошує конкурс для дітей.

Відтак, УНСоюз ласкаво заохочує дітей надсилати свої малюнки на тему Українського Різдва:

група -1: діти віком 6-12 років
група -2: діти віком 13-18 років

Приймаються оригінальні твори, найкращі з яких буде відібрано спеціальним журі й рекомендовано до друку.

Тематика повинна віддзеркалювати ідею Українського Різдва.

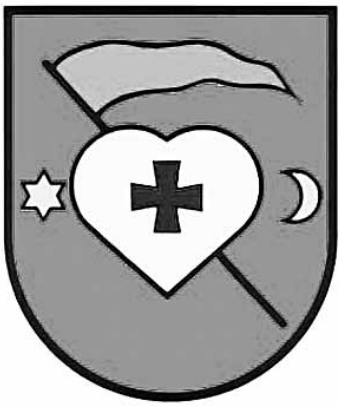
Твори-переможці буде включено в Різдвяний проєкт УНСоюзу, завдяки якому щороку понад 150 000 карток надсилається до українських громад Америки, Канади та світу.

Весь дохід з продажу різдвяних карток призначено на розбудову «Союзівки», а також деякі датки – на збереження й розвиток газет «Свобода», «Ukrainian Weekly» та Український Народний Фонд при УНСоюзі.

За додатковими інформаціями, правилами, вказівками та заявками просимо звертатися до Оксани Третьяк за тел: (973) 292-9800x3071 або електронною поштою: oksana.trytjak@verizon.net або ukrainiannationalassociation.org/Children'sChristmascardcontest.

Твори приймаються не пізніше 15 жовтня 2013 року. Прохання вказувати на конвертах: Ukrainian National Association, 2200 Route 10 W, Parsippany, NJ, 07054, до уваги Оксани Третьяк (Attn. O. Trytjak).

ВІД СЯНУ ДО ДОНУ

Наша довідка:

Батурин – одна зі столиць Гетьманської доби, нині місто Бахмацького району Чернігівської області на річці Сейм. Населення – 2,5 тисячі мешканців. Заснований на початку XVII століття. У 1669-1708 та 1750-1764 роках був резиденцією гетьманів Лівобережної України. З ним пов'язано діяльність таких визначних політичних лідерів часів Гетьманщини, як Дем'ян Многогрішний, Іван Самойлович, Іван Мазепа, Пилип Орлик, Кирило Розумовський.

Від 16 листопада 2007 року має статус Національного історико-культурного заповідника «Гетьманська столиця».

Гетьманська доба 1648-1782 рр. залишила по собі низку столиць. Столицями Гетьманщини в різні часи були міста Чигирин (1648-1660), Батурин (1669-1707, 1750-1761), Глухів (1708-1722, 1727-1734), Гадяч (1663-1668), Умань (1669-1674), Немирів (1678-1681) та Київ (за князя Василя Константина Острозького та гетьмана Павла Скоропадського (1918).

Укотре пересвідчилися, як важливо опинитися в потрібний час і в потрібному місці. Та й місті також. Однієї серпневої середи по полудні ми сиділи в кав'ярні посеред київського майдану Незалежності, насолоджувалися неробством і смакували кавою «Американо» з млинцями «Солодка Даруся». Внутрішній голос усе поривався набрати мобільний чи, як кажуть львів'яни, комірковий номер телефону авторки однойменного роману Марії Матіос, (яка просила, коли будемо в Києві, обов'язково зателефонувати), але раптом серед велелюдного натовпу погляд вихопив знайоме обличчя. Невже? Квітка Семанишин з Нью-Джерзі! Кинулися назустріч, привіталися, обнялися, розговорилися – про майбутнє освячення Патріаршого храму, Світовий конгрес українців у Львові і Батурин. Похвалилися, що збираємося в п'ятницю на Чернігівщину, гетьманськими місцями, так би мовити. Але, з'ясувалося, що тут, в Києві, в найцентральнішому

готелі «Україна», прямо на майдані Незалежності, зупинилася туристична американо-канадська група українців, яка також збирається на Чернігівщину й також у п'ятницю. Словом, вічно молода, всезнаюча, добра душа Квітка Семанишин познайомила нас із Зеньюю Брозиною, керівничкою тієї групи, власницею туристичної агенції Zenia's Travel Club з Нью-Джерзі, й о 7-й годині ранку в п'ятницю, 16 серпня, комфортабельним автобусом ми вирушили на Чернігівщину. Залишаємо сонливий Київ, який з вікна туристичного автобуса видається ошатним, привітним, амбітним й всіляко пробує наздогнати Європу, намагаючись один-до-одного – копіювати стиль тамтешніх новобудов – з підземними паркінгами, шопінг-молами, мегамаркетами. Проїздимо повз Биківню – обабіч дороги з обох боків хрести, хрести, хрести й тужливі сосни, перев'язані вишитими рушниками

Гетьманський палац-резиденція в Батурині

ГЕТЬМАНСЬКИМИ ДОРОГАМИ: БАТУРИН

Наша туристична група біля центрального входу до палацу Розумовського

Зеня Брозина, організатор подорожі до Батурина, з чернігівським соняшником

ками. Екскурсивод, київський, судячи з англомовного акценту, кількома реченнями нагадує про трагедію, хоча в цьому, напевне, немає потреби – іноземці українці, які «взяли» цей двотижневий тур, знають українську історію без купюр ще з дитинства. За винятком, як розповіла нам пані Зеня, хіба що кількох осіб: чоловіка років сімдесяти, який приїхав до України вперше за своє життя – шукати коріння предків, що вирушили до Америки з карпатських країв ще наприкінці XIX століття, та двох дівчаток-підлітків, яким вирішила показати свою батьківщину їхня бабуся, й вони роз-

зираються до-зкола, немов дивляться фільм, поки що не збагнувши – художній він чи документальний.

Поминаємо Лемеші. Легендарне село колись Чернігівської губернії неподалік Козельця. Коли російська цариця Єлизавета, проїжджаючи через ці краї й призупинившись, зажадала, щоб Наталка Розум прийшла до неї на поклон, нехай і просто вітальний, горда Розумиха сказала, як відрізала: «Ніколи! Я – мати, а вона – невістка...» Річ у тім, що син Наталки Розумихи, простий сільський хлопець Олексій з Лемешів був чоловіком російської імператриці.

Звідси, з головної киево-чернігівської магістралі, добре видно бані Трьохсвятительської церкви, побудованої в 1775 році на могилі його батька Григорія Розума.

А на місці хати, де народились і виросли брати Розумовські (Олексій став чоловіком російської імператриці Єлизавети, Кирило – гетьманом України), недалеко від церкви збереглась будівля земського народного училища, на якій колись висіла дошка: «На цьому місці в давні часи стояла хижка козачки Наталі Дем'янівни Розумихи. Тут були народжені остан-

ній вільний гетьман граф Кирило Григорович Розумовський та його знаменитий брат Олексій Григорович Розумовський, фельдмаршал і полковник, егер-майстер її імператорської величності государині імператриці Єлизавети Петрівни».

Власне, цим двом Розумам гетьманська Чернігівщина багато чим зобов'язана.

Олексій, втікаючи від гніву й непокірного норову свого батька, часто рятувався у церкві, співав у церковному хорі. Проїжджаючи в 1731 році через Козелець, полковник на російській службі Вишневецький звернув увагу на юнака з прекрасним голосом й аристократичною зовнішністю й забрав його до Петербурга, де той став співати у придворній українській капелі (туди ж через 12 років потрапив і Григорій Сковорода) й де його помітила та закохалася з першого ж погляду молода ще неімператриця Єлизавета, донька Петра I.

Таємно повинчавшись й ставши згодом чоловіком цариці, одним із найбагатших людей Російської імперії, Олексій Розумовський не зрікся свого походження, а навпаки, з особливою любов'ю й покровительством ставився до України, Києва, Козельця й рідного села зокрема. Разом з Єлизаветою вони здійснили подорож Україною. У 1744 році в Києві цариця заклала наріжний камінь Андріївської церкви, спорудженої згодом італійським зодчим Растреллі й досьогодні вражаючої своєю красою. За проектом цього ж архітектора для імператриці Єлизавети й Олексія Розумовського в Києві було невдовзі побудовано і

Маріїнський палац, де тепер міститься зал урочистих державних прийомів.

Але найголовніше, завдяки впливові Олексія Розумовського в Україні було відновлено гетьманське правління з обранням гетьманом молодшого його брата Кирила. Влітку 1751 року Кирило Розумовський прибув в Україну, символічно обравши своєю резиденцією колись зруйнований військами батька Єлизавети Петра І мазепинський Батурин. Тут, на пагорбі, у вигині річки Сейм, він побудував прекрасний палац, який планував згодом передати для освітніх потреб, відкривши в Батурині університет. Однак історія розпородилася інакше.

З приходом на престол Катерини II 10 листопада 1764 року вийшов указ про ліквідацію українського гетьманства. Поставлений у безвихідне становище, не бачачи для себе гідних перспектив, Кирило Розумовський незабаром виїхав за кордон. Коли ж 6 липня 1771 року помер його старший брат Олексій, який усе ще зберігав свій вплив при дворі, Кирило теж відійшов від державних справ...

Упродовж століть гетьманська резиденція в Батурині пережила всі ті драми й трагедії, що й однойменне село: була спалена, пограбована, перетворена на склад, розібрана на будівельні матеріали. У саду, який колись називався маєтком, вже в радянські часи місцеві мешканці припинали кіз та корів.

Нова ера відродження гетьманської столиці розпочалася з президентством Віктора Ющенка.

Попри те, що громадяни країни, не отримавши всього й відразу, нарікали на те, що краще б він ті мільйони доларів віддав на пенсії та зарплати, президент не зупинився, й Національний історико-культурний заповідник «Гетьманська столиця» в Батурині (а це палацово-парковий ансамбль К.Розумовського, будинок генерального судді В.Кочубея, музей археології Батурина, Воскресенська церква-усипальниця гетьмана К.Розумовського, парк «Кочубеївський», Миколо-Крупницький монастир, цитадель Батуринської фортеці, пам'ятник жертвам Батуринської трагедії 1708 року) став однією з небагатьох справді великих державотворчих справ, доведених Віктором Ющенком до логічного завершення.

— А які взаємини з теперішньою владою? Не ігнорують? — поцікавилися в дирекції заповідника.

— Ігнорувати не ігнорують, але й не «жалують». Якщо за Ющенка ми мали особливий статус і додаткові кошти, то тепер це звичайний музей, як і сотні інших по всій Україні.

На щастя, потік туристів з України й усього світу тут не пересихає, але керівництво заповідника шукає й «додаткові резерви», наприклад, проводить у резиденції Розумовського «весілля по-гетьманськи»: півгодинна церемонія з фотографуван-

ням в гетьманському інтер'єрі коштує до 2 тисяч гривень й ці 200-250 доларів допомагають ретельніше доглядати за трояндовим садом, експонатами й обійстям заповідника.

...Останні дев'ять років Кирило Розумовський провів майже безвиїздно в Батурині. Там 3 січня 1803 року він і помер, знайшовши останній прихисток в усипальниці збудованій ним Воскресенської церкви, яку звели на місці зруйнованого мазепинського Троїцького собору.

Пам'ятник жертвам батуринської різанини 1708 року

У одному з покоїв палацу Розумовського

Радянська історія пройшла своїм червоним колесом по Розумовських ще раз — у 1927 році компартійні чиновники від виглядом археологічних досліджень дали вказівку відкрити саркофаг, відтак, коштовні речі пропали, а склеп засипали землею. Церква ж збереглася до сьогодні, в Батурині її інакше як церквою Кирила Розумовського не називають. Належить вона, як і повсюдно на Чернігівщині, Московському патріархату. Хоча є в селі, як нам повідомили, й церква Київського патріархату — храм Покрови Пресвятої Богородиці, за який ішла війна-не війна, а ціла битва — вісім років. Один із храмів гетьманської столиці — сповідальня Івана Мазепи — протягом своєї історії двічі руйнувався й двічі поставав з небуття. До листопада 1708 року церква була дерев'яною, гетьман Іван Мазепа тут часто сповідався. Після знищення московитами Батурина згоріла й Свято-Покровська церква. Виросла вона вдруге (вже як мурований храм псевдовізантійського стилю) наприкінці XVIII століття. Проте радянська влада розібрала

святиню в 1930-ті роки, а дзвіницю — в 1950-ті. І ось утретє храм постав в 2007 році на кошти української діаспори. Зініціювали цю унікальну акцію земляки батуринців із США, зокрема Микола Кочерга з Чикаго, уродженець Батурина. Зібрали майже 300 тисяч доларів, закупили в центрі колишньої столиці Гетьманщини землю, й буквально за півроку на ній виріс прекрасний храм у стилі козацького барокко. Тепер тут моляться рідною мовою.

Батуринська фортеця, відновлена з ініціативи Віктора Ющенка

Ющенко, то й церква була б українська, і мова...

На Віктора Ющенка в Батурині моляться до сьогодні. Хто за те, що «хоч дороги добрі проклав», хто за те, що «хоч працю тепер людям дав», а хто за те, що повернув батуринцям пам'ять про себе. Це завдяки саме йому тут у 2009 році було відновлено Батуринську фортецю XVII-XVIII століть — цитадель, гетьманську резиденцію Д.Многрішного, І.Самойловича та І.Мазепи. Місто, що не скорилося волі Петра

вчинили подібного, за «ініціативою знизу» направляли чолобитні царю. Жителі Прилук, Лубен, Лохвиці, Новгород-Сіверського, Варви, Срібного, Ічні, Миргорода заподадливо клялися у вірності російському монарху. Диригент цієї вірнопідданської кампанії (а ним, безперечно, був Петро І) отримав чолобитні 5 листопада, якраз на час виборів нового гетьмана. Вони мали впевнити скликану у Глухові старшину в марності затії Мазепи, розсіяти сумніви тих, хто вагався... Від-

і й було по-варварськи знищено разом з 14 тисячами батуринців. Тепер на цьому місці височіє пам'ятний хрест батуринцям, які воліли померти, але не скоритися московським сатрапам.

«...Військо заюшене, а найбільше рядові солдати, понапивавшись (бо скрізь було вдовосталь всякого напою), кололи людей і рубали, а для того інші, боячися, в прихованих місцях сиділи, аж коли вогонь обійшов усе місто, і ті постраждали...» «Люди в нем бывшие вырублены, церкви разорены, дома разграблены и сожжены», — пишуть літописи тієї пори про криваву першолистопадову ніч 1708 року, коли підрозділи російського князя Меншикова пішли штурмом на Гетьманську столицю, яку «осаджено в Батурині й віддано Мазепі та Карлу обороняли в чеканні їх прибуття відчайо». Три дні московські війська безупинно штурмували Батурин. І лише через зраду прилуцького наказного полковника Івана Носа солдатам корпусу Меншикова вдалося проникнути у фортецю. Жертвами батуринської зради 1708 року стали від 11 до 14 тисяч батуринців, серед яких до 7,5 тисячі мирних громадян.

Після спалення Батурина три російські полки зайняли Ніжин. Частина московської кінноти була спрямована через Прилуки до Миргорода. У всіх містах і містечках, зайнятих російською армією, які були без мазепинців, вивішували царські укази до українського народу, а поряд для страху «голови на коли взоткнуті були» полонених сердюків і козаків, взятих у гетьманській столиці.

Настрашені Батурином, вишеними відтятими головами мазепинців городяни практично не мали вибору і, аби з ними не

так, батуринська колись вільна, горда, полита ріками крові земля на століття поросла споришем і чортополохом.

... Відвідавши наостанок будинок генерального судді Василя Кочубея, скуштувавши яблук з молодого саду, плеканого сьогодні на тому місці, де колись росли дуби, що віддано служили поштарями, скарбниками, перекладачами й свідками Мазепиною з Мотрею Кочубеївною роману, центральною вулицею Батурина беремо курс додому, на Київ. Прикметно, що ця

вулиця п'ять разів змінювала свою назву. Наприкінці XVII — початку XVIII століть, за гетьманів Многогрішного, Самойловича, Мазепи та Орлика вона називалася Батуринський тракт, від правління гетьмана Розумовського (1750-1764 рр.) до жовтневої революції 1917 року — Петербурзький проспект, за радянських часів — імені Петровського, з 1990-х років, за незалежності України — Центральна. З 2008-го вона носить ім'я Віктора Ющенка. Хочеться вірити, що це надовго...

Катерина Боруш
Нью-Йорк — Київ —
Батурин — Нью-Йорк

**Захоплюючі,
незабутні подорожі
по всьому світу.
Приєднуйтеся
до нашого клубу!**

**Zenia's Travel Club,
LLC
46 Muirfield Rd.,
Jackson, NJ 08527**

**Tel: (732)928-3792
ztc@earthlink.net**

У ГРОМАДІ

У митрополії Української православної церкви США відзначили 1025-ліття Хрещення Київської Руси-України.

Святкування розпочалися в суботу, 10 серпня, Божественною літургією в Свято-Андріївській українській православної церкві, що в Бавнд Бруку (штат Нью-Джерсі). Ювілей 1025-ліття хрещення Київської Руси-України зібрав сотні вірян з усієї Америки до духовного центру, де вони мали нагоду помолитися разом із високопреосвященнішим митрополитом Антонієм, Первоієрархом Української православної церкви в США, місцєблєстителем Української православної церкви в діаспорі, Преосвященнішим єпископом Даниїлом, правлячим ієрархом Західної Єпархії, головою Консисторії УПЦ США, та ще 40 священниками.

Протоієрей Юрій Сівко, настоятель Свято-Андріївської Української православної церкви-пам'ятника привітав владик, духовенство та вірних УПЦ США зі святковою Божественною літургією Святого Івана Золотоустого. А митрополит Антоній пригадав шлях

Божественна літургія в Свято-Андріївській українській православної церкві (Бавнд Брук, штат Нью-Джерсі) з нагоди 1025-ліття хрещення Київської Руси-України

МОЛИТВОЮ Й ПСАЛМАМИ

Київської Русі до християнства та важливість цієї історичної події для християн усього світу. Священнослужителі молитовно відслужили Божественну літургію, під час якої співали почергово чотири хори: Свято-Андріївської церкви, Свято-Юр'євської з міста Ярдвил (штат Нью-Джерсі), катедра Св. Володимира з Філадельфії (штат Пенсильванія) та Укра-

їнської православної церкви Св.Івана Хрестителя з Джонсон-Сіті (штат Нью-Йорк).

Після виголошення послання Постійної конференції українських православних єпископів поза межами України процесія ієрархів, священнослужителів та мирян обійшла хресним ходом довкола церкви-пам'ятника, зупинившись перед входом до

мавзолею Святого Воскресіння, де пролунало «Вічна пам'ять» патріарху Мстиславу та митрополиту Івану (Тодоровичу), іншим ієрархам, духовенству й вірним церкви, похованим на цвинтарі Св. Андрія. Процесія рушила до Свято-Преображенської каплиці, що знаходиться неподалік від церкви-пам'ятника, на молебень із водосвяттям, відслу-

жений ієрархами церкви. Ця молитовна стежка при Центрі Митрополії Св. Андрія нещодавно дбайливо відреставрована місійною групою вищої школи, яка провела цілий тиждень у Митрополії в молитвах та праці.

Опісля вся громада зібралася в Українському культурному центрі на офіційний обід і святкову програму, якою провадила Наталя Гончаренко, директор Українського музею в Нью-Джерсі. Святоче слово виголосили також генеральний консул України в Нью-Йорку Ігор Сибіга, член Ради директорів Української Національної федеральної кредитної спілки Всеволод Саленко, який також передав від імені кредитівки грошову пожертву на розбудову й підтримку Української православної церкви в США.

Святкування завершилось молитвою «Святий рівноапостольний великий князь Володимире, Хрестителю Руси-України! Моли Бога за нас, грішних, та за цілу українську націю на рідній землі та по всіх діаспорах!» І величальним «Боже, великий єдиний», виконаним збірним хором під диригуванням Михайла Андреця.

Прес-служба УПЦ
Бавнд-Брук
(штат Нью-Джерсі)

СВОЮ УКРАЇНУ ЛЮБІМ!

Учасники святкувань біля пам'ятника Т. Шевченку у Вашингтоні

23-24 серпня у Вашингтоні відбулися урочистості з нагоди Дня державного прапора та 22-ї річниці незалежності України

Святкування розпочалися 23 серпня в посольстві України в столиці США урочистою церемонією з нагоди Дня Державного прапора України.

«Синьо-жовтий прапор – це символ нашої держави, її свободи й незалежності, символ наших досягнень і перемог. Під синьо-жовтими кольорами українці боролись і виборили свою волю, сповнивши віковічну мрію про власну державність, соборність і самостійність. Під цим прапором ми сьогодні разом будуємо Україну як

демократичну, правову, заможну європейську державу. Тож пишаймося, шануймо, гордімся своїм прапором», – сказав Тимчасовий повірений у справах України в США Ярослав Брисюк, звертаючись до всіх учасників та гостей урочистостей, нагадавши багатовікову історію українського державотворення та державну символіку незалежної України, наголосивши на глибокій повазі до державних символів, яку відчуває кожен громадянин.

Під звуки державного гімну України прапор Української держави було урочисто піднято над будинком посольства у Вашингтоні.

Наступного дня, 24 серпня, з нагоди 22-ї річниці Незалеж-

ності України, дипломати посольства України в США разом з представники місцевої української громади поклали квіти до пам'ятника Тараса Шевченка, який закликав своїх сучасників: «Свою Україну любіть! Любіть її во время люте, за неї Господа моліть...»

Після спільної молитви за Україну, Тимчасовий повірений у справах України в США Ярослав Брисюк звернувся до присутніх з вітальним словом, у якому висловив вдячність українській громаді Америки за значний внесок у відновлення державності України та її подальше становлення, а також зачитав привітання світовому українству від імені міністра закордонних справ України Леоніда Кожари.

Президент Українсько-американської асоціації професіоналів «Вашингтонська група» Андрій Бігун у своїй промові підкреслив, що українці Америки бачать майбутнє України у співтоваристві демократичних, заможних європейських держав і виступають на підтримку євроінтеграційних прагнень України.

Окрасою урочистостей став виступ вашингтонського хору «Співжиття», у виконанні якого пролунали українські народні пісні та твори сучасних українських композиторів.

Прес-служба посольства
України в США

ВІДКРИТО ФОНД ВІДБУДОВИ ЦЕРКВИ СЯТОЇ ПОКРОВИ У ФІЛАДЕЛЬФІЇ

Як стало відомо з українських та американських інформаційних джерел, 25-го серпня о першій годині дня у Філадельфії (штат Пенсильванія), на розі 12 Street & Oak Lane, сталася пожежа, в результаті якої майже дотла згоріла Українська православна церква Святої Покрови.

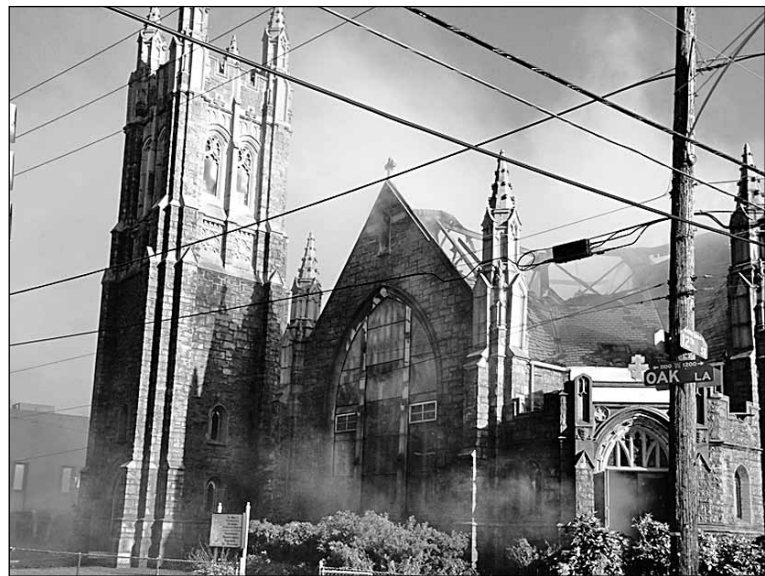
Остаточні причини трагедії з'ясовуються. За попередньою ж версією, загорання сталося через коротке замикання електродотів.

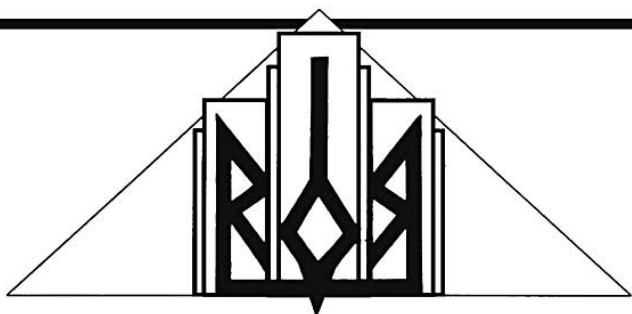
«Найголовніше, що обійшлося без людських жертв, – сказав митрополит Антоній, єрарх Української пра-

вославної церкви США, який разом із преосвященнішим єпископом Даниїлом, головою Консисторії УПЦ США, прибули на місце трагедії з Нью-Джерсі. – Молимося. Бог добрий, він завжди допоможе й підтримає тих, хто потребує його опіки».

Створено спеціальний Фонд допомоги для відбудови Української православної церкви Святої Покрови. Кожен, хто хоче прилучитися до цієї християнської справи, може звертатися безпосередньо до Консисторії УПЦ в США:

POKROVA PARISH AID FUND
Consistory UOC of USA
P. O. Box 495
South Bound Brook, NJ 08880

SELF RELIANCE (NJ)
FEDERAL CREDIT UNION

САМОПОМІЧ (Н.Д.Ж.) Федеральна Кредитна Спілка

PRINCIPAL OFFICE
851 ALLWOOD ROAD
Clifton, NJ 07012
(973) 471-0700

BOTANY VILLAGE OFFICE
237 DAYTON AVE.
CLIFTON, NJ 07011
(973) 772-0620

Toll Free:
1-888-BANK UKE
www.bankuke.com

Business Loans from **4.50%** APR*

Car Loans from **0.99%** APR*

Second Mortgage
Fixed from **3.00%** APR*
up to \$150,000 No closing costs

Please contact our loan department
973-471-0700, ext. 17 or 20
* Rates are effective May 20, 2013 and are subject to change without notice.

Арі КАГАН – наш кандидат на виборах до міської Ради Нью-Йорка

Арі КАГАН – приятель української громади, який відважно виступає у російськомовній пресі Нью-Йорка на захист України й українського народу

Арі КАГАН – відомий журналіст, громадський і політичний діяч, порядна й гідна людина, яка обстоюватиме наші інтереси в міській Раді Нью-Йорка

Голосуймо за Арі КАГАНА!

"Music at the Institute"

Memorial Concert
In Honor of our Esteemed Past President
Jaroslav Kryshchalsky

Saturday, October 5, 2013 at 8pm

Solomiya Ivakhiv, violin · Oleh Kaskiv, violin
Emilie-Anne Gendron, violin · Mario Gotoh, violin
Borys Deviatov, viola · Michael Haas, cello
Ryan Kamm, double bass · Mykola Suk, piano

DONATIONS ARE WELCOME IN MEMORY OF JAROSLAV KRYSHCHALSKY
TO THE PRYSTAY MUSIC FUND WHICH SUPPORTS AND PROMOTES UKRAINIAN CHAMBER MUSIC

Free admission
Reception to follow

Space is limited. RSVP by September 25
mail@ukrainianinstitute.org or 212-288-8660

"Music at the Institute" is sponsored by the
Ukrainian Institute of America, 2 E 79th Street, New York, NY 10075

Ukrainian Institute
of America

The Ukrainian Institute of America
and its Young Professionals Council
invite you to:

Jazz Age at the Fletcher-Sinclair Mansion

Music
Dancing
Cocktails
Raffle

ADMISSION

8PM | Saturday, September 21st 2013 | 21+
\$50 in advance (until September 14th) | \$65 at the door \$40 UIA members

ATTIRE

Whites | 1920s | Cocktail

Proceeds to benefit preservation of artwork at UIA
www.ukrainianinstitute.org
Hosted by the Young Professionals Council of the
Ukrainian Institute of America, 2 East 79 Street, New York, NY 10075

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

Станьте домовласником – з допомогою “Самопоміч”

**Позички
на хати
від**

***3.75%**

Самопоміч

Українсько-Американська Федеральна Кредитова Спілка

2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7500
5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911

Selfreliance.Com

300 E. Army Trail, Bloomingdale IL 630-307-0079
8410 W. 131st Street, Palos Park IL 708-923-1912

Selfreliance
Where Your Money Works for You!

734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Пропозиція стосується одноквартирних будинків і помешканевих будинків не більше 4-ох квартир, в одному з котрих живе власник. *На день 8/3/2013: ставка на 5-тирічна балун позику з 30-річною амортизацією і 20% передплатою є 3.75%; річна процентна ставка (APR) є 3.822%. Місячні оплати на позичену суму \$100,000 мортгеджу виносять \$463.12 із кінцевою оплатою “балун” в сумі \$90,540.12 після 5-ти років. Місячна оплата не включає зобов'язуючу оплату за податки (property taxes) і страхування; дійсна сума оплати буде вища, якщо взяти під увагу податок і страхування. Для дійсних та нових членів у визначених місцевостях. Термін пропозиції обмежений. Вимагається оцінка фінансової спроможності. Умови можуть змінюватися без попередження. За найновішою інформацією – телефонуйте до нас на безкоштовному № 1.888.222.8571.

Full Financial Services

Дзеркало

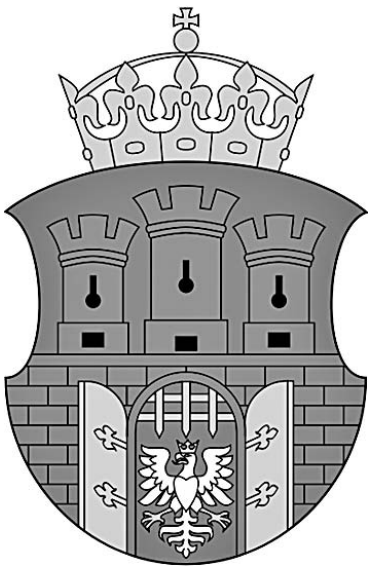
СКОРО ОСІНЬ

Вже скоро осінь в душу зазирне
Ще скількись сонце пройде небокраєм
І вітер прохолодний пожене
Опале листя в золотаві зграї.
Вже ввечері прийде печаль свята,
Залишить у твоїх очах задуму.
Мені в твоїх зволжених вустах
Від того прогоркає поцілунок.
Чи ти, чи крапелька дощу шепне:
“Вже скоро осінь в душу зазирне”...
Поліна Стіже

ДОВКОЛА СВІТУ

Образ Кракова постає в уяві, немов друзки розбитого дзеркала. Можливо тому, що ми бачилися з ним, саме бачилися, в різні періоди його життя: величні й не дуже, прагматичні й романтичні, побачення були довгі й зовсім миттєві.

Перша зустріч – романтична, студентська. В середині 1980-х у країнах соцтабору були популярними студентські обміни, відтак студенти Краківського університету Святого Ягеллона приїздили на місяць-другий до України, а їхні ровесники Київського університету Святого Володимира – до Польщі.

Коли одного червневого ранку у вікні потягу визирнули шпильасті вежі й черепичні дахи незнайомого міста, ми відразу й не збагнули, що це і є Краків. Велике й величне європейське місто, де сучасність мирно вживається з минулим й потім ми зовсім не дивуватимемося, коли через дві трамвайні зупинки раптом опинимося не в XX столітті, а в XVI. Чи навпаки.

Ми відразу ж зрозуміли, що знайомитися з цим дивовижним містом потрібно пішки, хоча підшови зчісуються об бруківку буквально за день, а кокетувати на «шпильках» й взагалі кумедно. Розпочали, звичайно ж, із серця міста – Площі Ринок, яку прикрашають криті торговельні Суконні ряди (Sukinnice), готичний костел Діви Марії та костел Святого Войцеха, Ратуша, в підземеллях якої донині збереглися середньовічні кімнати тортур, поряд з якими, знову ж таки мирно, сусідять театральна сцена й кав'ярня. Усе це пересипано кам'яничками, кожна з яких зі своєю давньою цікавою історією. Посеред Ринку – пам'ятник Адаму Міцкевичу – традиційне місце зустрічей та побачень. Саме тут, на цьому майдані, Тадеуш Костюшко звертався до городян, клянучись у відданості своєму народові, ще не відаючи, що підняте ним повстання за свободу Польщі буде жорстоко придушене російськими військами, а сам він стане національним героєм відразу трьох країн – Польщі, Франції та США...

Стопившись від гамору людей і голубів головного майдану, ми просто пірнали в першу зустрічну вуличку, яка відгалужувалася від гамірної площі й завжди потрапляли в якусь історію. А якщо не відхилитися від «королівського шляху», то гарантовано й почесне місце в історії.

Але спочатку про таку цікаву штуку як Пласти. Точно так, як розташовані нині Пласти – колись були міські мури. Приблизно у XVIII–XIX ст. їх знесли, щоб мешканці не ви-

користували мури як оборону. Тривалий час це було колоритне міське звалище, яке з часом впорядкували і зробили з нього прекрасний бульвар-парк. Прогулюючись ним, все-таки натрапляєш на залишки мурів, які відстояв один з професорів Ягеллонського університету, мотивуючи тим, що буцімто стіна захищає від холодних вогких вітрів тендітних панянок – дружин краківської знаті.

На Пантах, просто на землі, є пам'ятні дошки, на місці яких колись були вежі. Там-таки, на Пантах, розмістилася Духовна семінарія, де свого часу викладав Папа Римський Іван Павло II, Археологічний музей, Ягеллонський університет, університетський костел Св. Анни, палац мистецтв XIX ст., костел реформаторів.

На Пантах є й славнозвісний Барбакан (від арабської – «круглий»). Таким він і є. Ця споруда – один з елементів оборонних мурів, що уцілів. Від нього і Флоріанських воріт починається слав-

Історичний центр Кракова занесено до списку Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО

ЛЕГЕНДИ СТАРОГО КРАКОВА

Наша довідка: Краків (пол. Kraków) – місто на півдні Польщі, адміністративний центр Малопольського воєводства. Розташоване на березі ріки Вісла. Загальна площа 327 кв.кілометрів. Населення – 760 тисяч мешканців, з найближчими передмістями – 1,4 млн. Друге після Варшави за величиною та кількістю мешканців місто країни; одне з найстаріших поселень Польщі з тисячолітньою історією, багатою культурною та архітектурною спадщиною. Тут розташувалися знаменитий Вавель – резиденція, де відбувалися церемонії коронації польських монархів, костел Діви Марії з унікальним вітарем роботи нюрнберзького майстра Віта Ствоша, центральна площа Ринок – найбільша площа середньовічної Європи (4 га), Казімеж – особливий мистецький район Кракова, в минулому окреме єврейське місто, Ягеллонський університет – один із найстаріших університетів у Європі з відомим Collegium Maius. У 36 краківських музеях знаходиться понад 2 млн. експонатів, тобто більшість ресурсів усіх музеїв країни.

Кракову присвоєно звання Європейського міста культури, історичний центр якого з 1978 року занесено до списку Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО.

Образна назва – Королівське місто.

Священне місце Польщі – Вавель

нозвісний Королівський шлях. Простіше – це звичайна дорога між будинками міста, якою їздив до «свого будинку» на Вавелі король та його гості.

Жити біля цієї дороги вважалося суперпрестижно (приблизно, як і в наш час). І що ближче шлях підходив до Вавеля, то крутіші будинки там стояли і знатніші люди в них жили.

Тут розташовано чимало помешкань, які варто відвідати: готель «Під білим орлом» (1858 р.); «Музей Чарторизьких» (у ньому – славнозвісна картина Лео-

нардо да Вінчі «Дама з горностаєм»); «Яма Міхаліка»; «Музей Матейки», «Музей фармакології», готель «Під розою» (1805 р.). Так як колись Королівським трактом прямували урочисті кортежі монархів, послів та достойних гостей, сьогодні прямують й любителі старого Кракова та туристи. Свій початок він бере на площі Яна Матейка, через готичний Барбакан і Флоріанські ворота, вулицею Флоріанською, де правлять бал художники, перетворивши її на вернісаж під відкритим небом. До речі тут, між піцерією й Макдональдсом,

затиснулася одна маленька мистецька кав'ярня, знаменита тим, що її господар дозволяв художникам, яким нічим було розплатитися за горнятко кави, квартиру пива чи тарілку борщу, залишити «оплату» прямо на стіні. Відтак, вічно безгрошівні митці завішували стіни кав'ярні свої полотнами, за деякі з них сьогодні, напевне, можна купити цілу кав'ярню разом з її власником.

Отож, через Ринок, повз ренесансні фасади його кам'яниць, далі вулицею Гродською з її бароковими оздобами та костелом святих

Петра і Павла й середньовічною, наймалювичішою Канонічною вуличкою можна дійти до Вавельського узгір'я. Тут, на Вавельській височині, жили найдавніші предки сучасних городян – віслани. Перша відома писемна згадка про Краків, як про важливий торговельний ґрад, датується 965 роком. Над Віслою біля Вавеля, на невеликому узгір'ї з юрайського білого каменю, згідно з легендою, постала святина поганська, на місці якої побудовано пізніше римський костел Святого Архангела Михаїла.

Сьогодні ж це місце для поляків особливе. «Тут все – це Польща: кожен камінь і кожен найдрібніший уламок, а людина, що увійшла сюди, стає частиною Польщі. Вас оточує довіку безсмертна Польща», – так у своїй поемі «Звільнення» написав про Вавельський собор, що височіє над Віслою, польський письменник Станіслав Виспяньський.

Тут же, над Віслою й містом, височіє королівський замок побудований на початку XVI століття в стилі ренесансу. Для польської державності це місце особливе – символ гідного минулого і могутності колишньої Речі Посполитої. В ньому розташовані багатющі зібрання творів мистецтва. До найцінніших експонатів належить колекція 138 гобеленів роботи брюссельських ткачів. До замку прилягає Вавельський катедральний собор, який є не лише прекрасною пам'яткою іс-

Площа Ринок зі своїми завсідниками - голубами

Старий театр Кракова – один з найстаріших в Європі

Знаменитий Ягеллонський університет

Легендарна 81-метрова вежа Маріяцького костелу

торії та культури, але й діючим костелом, національним пантеоном, де поховано багатьох королів, національних героїв, поетів Польщі. Піднімаємось вузькими сходами однієї з веж, щоб доторкнутися до найбільшого дзвону Польщі – «Сигизмунда». Унікальність його не лише в розмірах, а й у тому, що відлтий він з російських гармат – трофеїв знаменитої битви 1514 року. Ті, хто приходить сюди вперше, неодмінно торкаються до дзвону рукою й загадують бажання, вірячи, що воно неодмінно справдиться.

До 1609 року Краків був столицею Польщі. Самі мешканці Кракова жартують: «Королю лікар прописав чисте повітря, тож він і перебрився до Варшави». Варшава на той час була справді глухим селом, а Краків і досі справляє враження пишної давньої столиці (з 1978 р. входить до культурних надбань ЮНЕСКО). Краків – не тільки старовинний й наповнений історичними пам'ятками, а й дуже зручне місто. Більшість його пам'яток сконцентровано в історичному центрі, який просторово далекий від центру бізнесового, що сприяє затишній атмосфері на вузьких середньовічних вуличках. Та й вокзали обидва зовсім поруч із історичним центром – до більшості тутешніх готелів можна легко дістатися за 20 хвилин. Час від часу на вулицях можна натрапити на карту району з уже запропонованим маршрутом для самостійної екскурсії.

Іноді складається враження, ніби третина будівель Кракова – це середньовічні фортеці та форти. Атмосфера минулих епох у Кракові справді надзвичайно відчутна, хоча більшість «середньовічних» споруд збудовано в XVI столітті та пізніше. Окрім замку на Вавелі, майже кожен старий собор з його прибудовами та підсобними приміщеннями являє собою своєрідну фортецю. Корпуси Ягеллонського університету трохи губляться за розмаїттям величних будівель в стилі готики, класицизму та бароко. Поляки по-справжньому вміють берегти старовинні речі.

Саме оця маса старовинних замкоподібних архітектурних витворів створює неоманливе враження, що Польща – це велика, могутня й древня держава. І вже стає без різниці, скільки разів і хто її завойовував і як довго тримав під своєю владою – якщо ця архітектура збереглася, жодна окупація не могла сильно викривити чи зламати національний дух поляків. Що й довели 80-ті роки минулого століття, коли Польща через легендарну «Солідарність» першою почала лупати скалу під назвою «комунізм». І не тільки почала лупати, а й розбила його на друзки.

У поляків є такий собі неакцентований культ Івана Павла II. Будь-яка будівля, де цей польський понтифік вчився, жив чи працював бодай пару місяців, оздоблена його портретом та пам'ятним знаком. Будь-який стенд із сувенірами має чи то фігурку, чи то портрет Кароля Войтили. Більші храми мають відповідну статую у своєму дворі.

Інша цікава річ, специфічна саме для Кракова – це дракони. Вочевидь, поляки здогадалися, що аби змусити туриста ходити своїм містом, треба зацікавити його пошуками. У Вроцлаві шукають спеціально зроблених для того гномів, а у Кракові шукають драконів.

Біля підніжжя Замку, над самою Віслою, є печера Краківського Дракона. Запитайте у кракусів (меш-

канців Кракова) – кожен розповість вам історію, схожу на легенду про Кирила Кожум'яку, про вогненну потвору, яка пожирає найвродливіших польських дівчат. Українсько-го Змія було переможено у водах Дніпра, а Краківський Смок сконав на березі Вісли. Нині він – один із символів Кракова. З роками й століттями змії подобові, –розгубив усе зло, часто усміхається й іноді навіть «носить» краківську шапку-конфедератку. Словом, краків'яни зробили все, аби перетворити моторошну і водночас симпатичну легенду на визначну туристичну пам'ятку Вавельського замку. Мається на увазі печера у вапняній кручі над Віслою, де колись, розповідають, жив страшний дракон. Періодично потвора вилазила з нори й шукала собі поживу. Спершу жерла худоби, а потім почала полювати на тутешніх мешканців. Причому, за однією з версій, дракон був неабияким гурманом і вимагав собі на обід найгарніших місцевих дівчат. І тривало так доти, доки один із відчайдухів не обхитрив потвору. Він підсунув йому тушку барана, начиненого сіркою. У дракона після такого обіду почало пекти в животі, і бідолаха побіг до Вісли пити воду. Пив–пив, аж поки не луснув.

Підприємливі сучасники увіchnили потерпілого дракона, а його ліжбище-печеру перетворили майже на меморіал, де туристам пропонують оглянути 80 метрів галереї.

Утім, у Кракові, особливо в Старому місті, легендою оповита чи не кожна вуличка, кожна кам'яничка.

Приміром, на площі Матейки туристів приваблює своєю архітектурою костел святого Флоріана. Нинішнє його приміщення зведене в XIV столітті, хоча перший храм на цьому місці збудували ще в 1185 році. Кажуть, що свого часу для підняття престижу Кракова сюди вирішили перевезти мощі мученика Флоріана. Воли, які тягли віз з мощами, дійшли до околиць міста і раптом зупинилися, немов укопані, й зрушили з місця лише тоді, коли король та єпископ пообіцяли побудувати на цьому місці костел.

А з Маріяцьким костелом на Ринковій площі, який у середні віки був найголовнішою святиною міста, пов'язано навіть кілька легенд. У XVI столітті збудувати унікальний храм взялися дві впливові сім'ї, які між собою, на лихо, ворогували. Але, щоб пришвидшити будівництво, вони вирішили об'єднатися: створили ще одну сім'ю з власних дітей. Але боротьба за першість тривала, тому домовилися: молодята займатимуться спорудженням двох веж окремо. А хто з них зробить вежу вищою та кращою, той потім і верховодитиме в сім'ї. Даремно раділи батьки хлопця, вважаючи, що він ліпше впорається із завданням. Бо після весілля молода дружина так активно виконувала «подружні обов'язки», що на ранок у чоловіка вже не залишалося сил. Отож її вежа росла багато успішніше. Однак, зрештою, будівництво храму, за яким з цікавістю спостерігали мешканці Кракова, примирило ті дві сім'ї й вони зажили в мирі та злагоді.

Ота найвища, 81-метрова вежа, біля якої тепер збирається безліч туристів, у середні віки була сторожовою й водночас сигнальною. Щоранку сурмач повідомляв про початок дня, а ввечері – про закриття міських воріт. Так тривало, починаючи з 1392 року й аж до другої половини XVIII століття. І знову легенда, яка бере свій початок із XIV століття. Одного дня сурмач із високої башти, як і належить, най-

першим помітив ворожі війська, що прямували до міста, і встиг подати сигнал про небезпеку. Та ворог теж не дрімав: просвистіла татарська стріла, випущена влучним стрільцем, і сигнал урвався.

Відтоді в місті досить своєрідно вшановують відважного земляка. Із настанням кожної наступної години по черзі на всі чотири боки світу лунає над центром мелодія сурми, яка раптом різко обривається.

З'ясовується, що знамениті краківські голуби, що так привільно господарюють на Ринковій площі, також з легенди. Сталося це в ті непрості часи, коли Польща в 1138 році розпалася на кілька малих князівств. А трохи згодом історичний персонаж Генрік IV сів на краківський трон і вирішив об'єднати всі землі. Та для цього потрібно було мати «добро» від самого Папи Римського. Але де взяти кошти на далеку дорогу? Купці не хотіли давати в борг, і тоді хтось порадив королю звернутися до місцевої відьми, яка зналася на чорній магії. Стару чаклунку відшукали в лісовій гушавині, і вона погодилася допомогти. Та лише за однієї умови: гроші в короля будуть, він поїде до Риму сам, а його війська, перетворене на час мандрівки на голубів, залишаться в Кракові. Погодився король, і вже наступного дня війни дружини, зібрані на Ринковій площі, справді стали голубами, всілися на навколишні будинки та Маріяцький костел і стали чекати повернення короля. А той так і не дійшов до Риму, бо «протринькав» гроші. Відьма ж тим часом безслідно зникла, а «розчаклувати» військо вже ніхто не зміг. Отож і досі на Ринковій площі чекають оті голуби-воїни свого короля з короною...

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський**

Збираєтесь вирушити в подорож? Зверніться до Лесі Козіцької з подорожньої агенції Dunwoodie Travel Bureau - і вона полагоди всі ваші проблеми з квитками, готелями, відвідинами знаменитих місць США та нашої планети.

Адреса:

125 Corporate Blvd, Suite 300,
Yonkers, NY 10701

Телефони:

**(914) 969-4200
(800) 550-4334**

E-mail:

alesia@dunwoodietravel.com

Життя без подорожей неймовірно нудне й нецікаве. Але вирушати в дорогу навмання не варто - побутові й дорожні проблеми можуть зіпсувати всю вашу відпустку. Краще зверніться по допомогу до туристичної агенції New Tours, яка полагоди всі проблеми і зробить вашу поїздку незабутньою. Тисячі маршрутів в Америці та світі.

Телефон для довідок:

(718) 934-7644

або зайти на сайт:

www.newtours.us

**Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!**

Інтернет: www.sumafcu.org

Настало літо! Не пропустіть!

Ще не запізно інвестувати у нерухомість!

Ціни на нерухомість поки-що низькі. І наші відсотки також!
Криза минає. Купуйте нерухомість тепер, бо коли ціни зростуть,
заробите на різниці!

При 20% першому внеску
(Для вперше купуючих житло перший внесок становить 10%):

Незмінні ставки: на 10 років – **3.00%**;

15 років – **3.25%**; 30 років – **4.00%**

Плаваючі ставки: на 30 років з періодом 3 роки – **2.50%**;

5 років – **2.75%**; 7 років – **3.25%**

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701

Tel: 914-220-4900

Fax: 914-220-4090

1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave

Yonkers, NY 10703

Tel: 914-220-4900

Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Велі

16 Twin Ave

Spring Valley, NY 10977

Tel: 845-356-0087

Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфорді

39 Clovelly Road

Stamford, CT 06902

Tel: 203-969-0498

Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.

New Haven, CT 06511

Tel: 203-785-8805

Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Заповніть заявку он-лайн і отримайте знижку

\$250

**Подавайте заявку на будинок в кредит онлайн - www.rufcu.org
в будь-який час, коли Вам зручно!**

► І Ви отримаєте відповідь на протязі двох днів.

► Якщо ви зацікавлені в покупці власного
будинку скористайтесь низькими відсотковими
ставками!

**ПОЗИКИ на
нові автомобілі**

ПОЗИКИ **від 2.75%*APR**
на вживані автомобілі

Від

2.50%*APR

* Annual Percentage Rate

UKRAINIAN **УКРАЇНСЬКА**
FEDERAL CREDIT UNION ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА

MAIN OFFICE | 824 Ridge Rd East | Rochester, NY 14621 | 585.544.9518 | fax 585.338.2980

BRANCH OFFICES ALBANY, NY 518.266.0791 SACRAMENTO, CA 916.721.1188 SYRACUSE, NY 315.471.4074 BOSTON, MA 781.493.6733 PORTLAND, OR 503.774.1444 BUFFALO, NY 716.847.6655

www.rufcu.org 877-968-7828 Federally insured by NCUA

www.rufcu.org

877-968-7828

Federally insured by NCUA
EQUAL HOUSING LENDER

APR = Annual Percentage Rate, Річна відсоткова ставка. Відсоткова ставка залежить від вашого фінансового стану. Відсоткові ставки від 2.50 і вище. Відсоткові ставки можуть змінюватися без попередження. Інші відсоткові ставки доступні для вас. Відсоткові ставки фіксуються при подачі заявки. Будівля має бути в межах 100 миль від будь-якої філії УФКС. \$250 знижка поширюється тільки на заявки подані он-лайн, і тільки на заявки які затверджені; знижка буде застосована після завершення процесу покупки. УФКС має право змінити або скасувати цю пропозицію в будь-який час без попередження. Існують вимоги на право членства в УФКС. Всі документи, які ви отримаєте, будуть англійською мовою. Звертайтеся до нас за додатковою інформацією.

ДИРЕКЦІЯ ШКОЛИ УКРАЇНОЗНАВСТВА ПРИ ОУА «САМОПОМІЧ» У НЬЮ-ЙОРКУ

**Подає до відома, що навчання в
НОВОМУ ШКІЛЬНОМУ 2013/2014 РОЦІ
розпочнеться
14 ВЕРЕСНЯ, В СУБОТУ,
за адресою:
Схід 7-ма вулиця
Нью-Йорк, 10003**

*Збір учнів у класах о 9:00 год. ранку
Навчання розпочнеться після Літургії
й триватиме до 12:00 год. по полудні*

*Вписи нових учнів 1-12 клас та передшкілля
відбуватимуться 14 вересня, в суботу,
у канцелярії школи
Вхід до школи – з провулку
Тараса Шевченка
(між 6-ю і 7-ю вулицями)*

*Детальнішу інформацію можна
отримати на нашій інтернет-сторінці:
www.ukrainianschool.nyc.org*

*При школі існує СВІТЛИЧКА
Під опікою 83-го відділу Союзу українок Америки (СУА)*

ПРОПОЗИЦІЯ ПРАЦІ

ПОТРІБНА ЖІНКА (home attendant)

для щодобового догляду
за жінкою старшого віку
в Брукліні (Нью-Йорк).

Вимоги: легальний статус у США,
сумлінність. Оплата чеком.

Деталі за телефоном: (917) 836-3020

ПРОПОЗИЦІЯ ПРАЦІ

ПОТРІБНА НЯНЯ

Пошукуємо україномовну жінку
для опіки 15-місячної дитини
в околиці Шарраqua, NY.

Праця від понеділка
до п'ятниці без проживання.
Тел. (646)-734-1244-Галина.

Суботня рідна школа українознавства в м. Пасейк (штат Нью-Джерзі)

**потребує
кваліфікованих
вчителів
на 2013-2014
навчальний рік**

**Зацікавлених
прохання звертатися
за тел.: (973) 234-4783**

АДВОКАТ СЕРГІЙ ГОШОВСЬКИЙ

- ◆ Купівля-продаж нерухомості, бізнесу
- ◆ Імміграційне право
- ◆ Нещасні випадки, травми
- ◆ Заповіти, трасти, розлучення

33 West 19 Street, New York, NY, 115-10 Queens Blvd., Forest Hills, NY
Тел.: 646 - 619 - 1123, 718 - 785 - 0472

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ!

22 серпня несподівано пішов з життя Степан Капчак. Невблаганна смерть забрала в матері сина, в дітей – батька, в сестер – брата. Степан народився 30 листопада 1961 року в місті Веттраге на Лонг-Айленді (штат Нью-Йорк) у сім'ї Анни та Івана Капчаків. Працював пожежником, а згодом – детективом спеціальних розслідувань у поліцейському департаменті міста Нью-Йорк. Був ліквідатором наслідків терористичних актів 11 вересня 2001 року. Мав приватний будівельний бізнес. І ніколи не переставав трудитися на благо української справи. Всі свої вакансії проводив в українському Глен Спей, що в Кетсільських горах. Від малого хлопчика допомагав на

українських фестивалів, а з часом був їхнім найактивнішим організатором. Тяжкою працею разом із купкою однодумців відбудовував занепалу українську оселю «Верховина» в Глен Спей, а коли виникли фінансові проблеми, – заклав

власне майно, щоб врятувати цей український острів у чужинському світі. У його гостинній глен-спейській оселі на вихідні завжди було гамірно й велелюдно: хто приходив по пораду, хто – по допомогу, й Степан нікому не відмовляв, для всіх знаходив добре слово. Мав «золоті» руки й безмежно добре серце, любив українську пісню й дотепний гумор. Таким Степан залишиться в пам'яті всіх, кому довелося його знати. Його коротке життя пролетіло й згасло як серпанкова зірка, важко знайти слова, щоб применшити біль втрати такої близької й дорогої людини. Нехай же пухом буде йому американська земля! Вічна пам'ять!

*Приятелі та друзі
Нью-Йорк*

Рідна школа Українознавства в Пасейку (штат Нью-Джерзі) оголошує набір учнів на новий 2013-2014 навчальний рік.

**Просимо записувати своїх дітей віком від чотирьох
до п'ятнадцяти років (садочок, дошкілля, 1-11 класи).
В школі вони зможуть вивчати українську мову та літературу, історію
та географію України, українську культуру та християнську етику.**

Контактний тел.: (973) 234-4783

"Нова газета" -

український громадсько-політичний тижневик.
Видається з жовтня 2008 року в Нью-Йорку
Видавець і головний редактор -
Валентин Лабунський
Власний кореспондент у США -
Катерина Кіндрас
Власний кореспондент в Україні - **Василь Туглук**
Дизайн - **Ukrainian Media Group, Inc.**

РЕКЛАМА Й ПЕРЕДПЛАТА ПРИЙМАЄТЬСЯ ЗА ТЕЛ.:

718-275-2503, 917-324-0359

Відповідальність за зміст рекламних матеріалів
та оголошень несуть рекламодавці.

Адреса редакції:

64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374

Електронна адреса: vlabunsky2002@yahoo.com

Інтернет сторінка: WWW.NOVAGAZETA.INFO

"Nova gazeta" - the Ukrainian weekly
Established October 2008 in New York.
Publisher and editor-in-chief -
Valentyn Labunsky
Correspondent in USA -
Kateryna Kindras
Correspondent in Ukraine -
Vasyl Tuhluk
Design - **Ukrainian Media Group, Inc.**

The publisher may not have the same standpoints
with the author of a printed material.
Authors of printed materials are fully responsible
for the content of their commercial Ads
Editorial Office:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Advertising Department: Tel.: 917-324-0359
E-mail: vlabunsky2002@yahoo.com
Website: WWW.NOVAGAZETA.INFO
Ціна договірної

Тепер найкращий час - ціни на нерухомостях низькі,
а відсотки та умови на мортгеджах найвигідніші!

Звертайтеся до Кредитівки Самопоміч Нью Йорк

3.25%*

**незмінний відсоток -
15-ти річний термін**

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

Головне бюро: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org

Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

Вигідно росташовані філії:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636 ♦ **UNIONDALE:** 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097 ♦ **ASTORIA:** 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458 ♦ **LINDENHURST:** 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

*Потрібно 20% завдатку; 1-4 родинний дім для вжитку домовласника; без нараховування точок (no points); нема штрафу за передчасне сплатення позички; 180 місяців до сплати; \$1,000 позичка коштує \$7.03. Відсотки на позичках можуть змінитись в будь-який час без попереднього повідомлення.